

Lá thư VÔ VI

Số 33
15 tháng 9, 1988

P.O. BOX 2522, GARDEN GROVE, CA 92642

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU

Lặng yên trức ngắm trăng thanh,
Sơn lâm ảnh khuất, non xanh tỏa mờ.
Sáo diều trời khúc bay cao,
Hương thiên lan tỏa tan vào hư không

Diệu Hạnh

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

I. CHUYẾN DU THUYẾT CỦA CHA NHẮN HÒA.

Như tin đã đăng trên LTVV số 32, Cha Nhấn Hòa cùng một phái đoàn 15 người gồm các tu sinh và bạn đạo đã khởi hành từ miền Tây Nam Hoa Kỳ, California, ngày 8-8-88 sang miền Đông Bắc Hoa Kỳ, Washington D.C. để thuyết giảng cho cộng đồng Việt Nam tại đây.

Ngày Chủ Nhật 21-8-88, Cha Nhấn Hòa có một buổi thuyết giảng với đại diện cộng đồng và báo chí vùng Washington D.C. tại khách sạn Holiday Inn, Virginia (Bài phóng sự về buổi thuyết giảng này cũng như về chuyến Đông du của Cha, được chị Vân Khanh tường thuật trong số báo này).

Và một buổi thuyết giảng cho cộng đồng Việt Nam thuộc vùng Washington D.C. dự định tổ chức vào chiều chủ nhật 4-9-88, nhưng chương trình này đã phải đình hoãn lại vào phút chót vì Cha Nhấn Hòa đã bị cảm nặng.

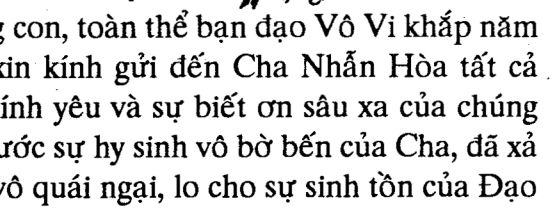
Trong suốt 5 tháng qua, Cha Nhấn Hòa đã làm biết bao nhiêu công việc nặng nhọc cả về thể xác (lo xây cất cho Tết Hồi Sinh vừa qua tại T/V Nhấn Hòa) lẫn tinh thần (lo cho các tu sinh và bạn đạo). Vì làm việc cực nhọc liên miên không ngừng nghỉ như thế, nên đến chiều thứ tư 24-8-88, Cha Nhấn Hòa đã ngã bệnh tại khu cắm trại Bass River State Forest, tỉnh New Gretna, tiểu bang New Jersey. Đến sáng thứ năm 25-8-88, thì Cha bị ho nhiều và người mệt lả, nên anh Bùi Toán, cũng có mặt ngày hôm đó, đã gọi xe cứu thương đến đưa Cha vào một bệnh viện gần đó vào lúc 5 giờ sáng.

Vào lúc 11 giờ trưa cùng ngày Thầy đã đến bệnh viện thăm Cha, lúc đó Cha rất mệt và rất yếu. Đến tối, khi các tu sinh và bạn đạo đến thăm Cha, thì thấy cả một sự thay đổi lạ lùng, Cha đã hoàn toàn tỉnh táo và tươi cười

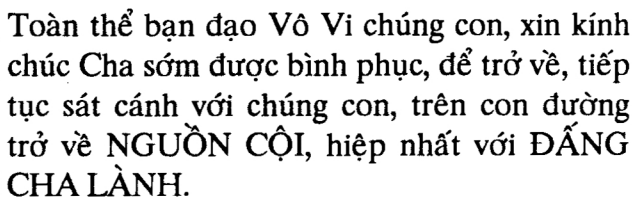
nói chuyện với mọi người.

Sau đó một tuần, vì bác sĩ không định được bệnh của Cha, nên họ đã chuyển Cha sang một bệnh viện khác, lớn hơn, ở Philadelphia vào sáng thứ năm 1-9-88.

Theo tin mới nhất vừa nhận được khi báo sắp lên khuôn, thì tình trạng sức khỏe của Cha Nhấn Hòa rất khả quan, Cha đã có thể đi đứng thoải mái.

Chúng con, toàn thể bạn đạo Vô Vi khắp năm châu xin kính gửi đến Cha Nhấn Hòa tất cả lòng kính yêu và sự biết ơn sâu xa của chúng con trước sự hy sinh vô bờ bến của Cha, đã xả thân, vô quái ngại, lo cho sự sinh tồn của Đạo Pháp.

Toàn thể bạn đạo Vô Vi chúng con, xin kính chúc Cha sớm được bình phục, để trở về, tiếp tục sát cánh với chúng con, trên con đường trở về NGUỒN CỘI, hiệp nhất với ĐẢNG CHA LÀNH.

II. CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT CỦA THẦY.

Sau hơn một năm đi khắp năm châu để hoằng pháp, độ tha, Thầy Tám đã trở về miền Đông Bắc Hoa Kỳ vào trung tuần tháng tám để tịnh dưỡng. Theo chương trình, Thầy sẽ trở về Montreal, Canada vào trung tuần tháng chín. Sau đó, Thầy sẽ trở sang Hoa Kỳ để sinh hoạt với các bạn đạo tại đây. Các Thiên Đường nào mong được thỉnh mời Thầy đến, xin viết thư mời Thầy, và gửi về địa chỉ của Thầy tại Montreal, để Thầy tiện việc sắp xếp chương trình.

III. ĐẶC SAN VÔ VI.

Tập bản thảo Đặc San Vô Vi cho Tết Hồi Sinh 88 đã hoàn tất vào ngày 15-8-88 và đã đưa sang nhà in Vô Vi để sẵn sàng in. Nhưng trong thời gian này, nhà in thiếu nhân sự làm việc, nên công việc ấn loát quyển Đặc San này đã bị chậm trễ. Hiện tại, những anh em giúp việc cho nhà in đã trở về từ ngày thứ năm 8-9-88, và đang dốc toàn lực để hoàn tất càng sớm, càng tốt quyển Đặc San này, dày 116 trang, với số ấn bản là bốn ngàn quyển. Để tiết kiệm bưu phí, ban phân phối kinh sách sẽ chỉ gửi quyển Đặc San này đến các Thiên Đường và các Trung Tâm. Vậy xin các bạn đạo hãy đến những Thiên Đường tại địa phương để nhận quyển Đặc San này. Xin các bạn đạo nhớ đón xem!

IV. SINH HOẠT TẠI NHÀ IN VÔ VI.

Từ ngày nhà in Vô Vi được trang bị thêm một máy computer, do một người bạn đạo trẻ, anh H.T.V., ở Nam California gửi tặng, các bạn đạo địa phương đã thường xuyên đến nhà in Vô Vi để phụ giúp trong việc đánh bài vở cho LTVV. Trong thời gian này, sinh hoạt tại nhà in Vô Vi rất tấp nập, kẻ ra, người vào. Những chồng giấy của quyển Đặc San Vô Vi đang được cắt xén, thành từng chồng cao ngất, được xếp trên những dãy bàn dài, đang chờ đón bàn tay của những bạn đạo địa phương đến để xếp trang, đóng sách..v..v..

V. ĐOÀN VĂN NGHỆ VÔ VI.

Vì nhận thấy nhu cầu cần thiết trong việc truyền đạt niềm thông cảm, mở rộng vòng tay thương yêu đến khắp nơi nơi, và hỗ trợ công việc thuyết giảng của Thầy và Cha trong tương lai, nên anh Trần Văn Đức đã mời được một số bạn đạo miền Nam California để thành lập Đoàn Văn Nghệ Vô Vi gồm đủ các ban ca, vũ, nhạc, kịch, ngâm thơ..vv..

Vào sáng Chủ Nhật 11-9-88, anh Đức và một

số bạn đạo địa phương đã chuyên chở một số nhạc cụ gồm một dàn máy âm thanh Akai đến nhà thờ Stanton để mở đầu cho chương trình tập dượt văn nghệ thường xuyên tại đây vào mỗi sáng Chủ Nhật. (Bài phóng sự về buổi sinh hoạt đặc biệt này, được tường thuật trong số báo này).

Kể từ nay, xin các bạn đạo địa phương hãy đến tham dự đông đủ những buổi thiền chung tại nhà thờ Stanton vào mỗi sáng Chủ Nhật từ 10 giờ sáng, để tạo một sự cộng hưởng thanh nhẹ trong điển giới, một điều kiện cần thiết cho sự tu tiến, và cũng để thưởng thức hoặc đóng góp vào chương trình tập dượt văn nghệ rất đặc sắc này!

VI. CHƯƠNG TRÌNH ĐÓN TẾT TRUNG THU TẠI THIÊN VIỆN VĨ KIÊN.

Ngày rằm tháng tám tết Trung Thu năm nay đúng vào ngày Chủ Nhật 25-9-88. Như thông lệ hàng năm, năm nay HAHVV Hoa Kỳ sẽ tổ chức một buổi sinh hoạt đón Tết Trung Thu tại T/V Vĩ Kiên. Đối với bạn đạo không ở phương tiện di chuyển, sẽ có hai chuyến xe đưa đón bạn đạo lên T/V Vĩ Kiên :

- 1) Chuyến thứ nhất khởi hành lúc 6 giờ chiều thứ Sáu ngày 23-9-88.
- 2) Chuyến thứ nhì khởi hành lúc 8 giờ sáng thứ Bảy ngày 24-9-88.

Chương trình dự định là một buổi ngắm trăng vào tối thứ bảy 24-9-88, sau đó là chương trình văn nghệ, và thiền chung vào 12 giờ khuya. Dĩ nhiên sẽ không thiếu bánh Trung Thu và rước đèn tháng Tám!

Xin các bạn đạo cần phương tiện di chuyển lên T/V Vĩ Kiên, xin tập trung tại nhà in Vô Vi vào ngày giờ nêu trên. Sau đây là địa chỉ nhà in Vô Vi:

14869 Dillow St.
Westminster, CA 92683
Đ.T. (714) 891-0889

VII. SINH HOẠT BẠN ĐẠO SAN JOSE.

Trong suốt thời gian, sau Tết Hồi Sinh 88, các bạn đạo San Jose đã rộn ràng lo chỉnh trang Thiên Viện Hai Không, để chuẩn bị đón tiếp Thầy Tám và Cha Nhấn Hòa trong tương lai gần đây. Một trà đình đã được dựng lên và sắp hoàn tất, ngay bên cạnh cốc Thầy Tám, để Thầy có chỗ ngồi nghỉ ngơi, thoải mái trong khung cảnh thiên nhiên, thanh nhẹ tại đây. Cốc của Cha Nhấn Hòa cũng đã dựng xong những phần chính, đang chờ lợp mái. Hai tu sinh Hiệp và Sơn đã trở về T/V Hai Không vào ngày 12-8-88. Và tu sinh Hiệp sẽ tiếp tục công việc hoàn tất cốc của Cha Nhấn Hòa. Bài phóng sự về những sinh hoạt tại đây, do chị Xuân Mai tường thuật trong số báo này.

VIII. TIN VỀ MỘT BẠN ĐẠO VỪA TỪ TRẦN.

Bác Trần Văn Dũ, thuộc Thiên Đường Honolulu, Hawaii, vừa báo tin cho biết một bạn đạo cao niên tại đây vừa từ trần. Đó là cụ Nguyễn Văn Chi, tạ thế lúc 8:20 ngày 14-8-88 tại Honolulu, hưởng thọ 80 tuổi. Xin các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho linh hồn cụ Nguyễn Văn Chi sớm được siêu thoát.

IX. BĂNG VIDEO VÀ CASSETTES.

BĂNG VIDEO:

-Khóa "Sống chung hòa bình" tại Montreal vào hạ tuần tháng 7/88 : 4 cuốn.

Trong LTVV số 32 đã đăng nhằm về số băng video của khóa học tại T/V Qui Thức là 7 cuốn. Thực sự, tổng số những cuốn video này là 20 cuốn. Xin đính chính lại, để bạn đạo được rõ.

-Buổi sinh hoạt của Cha Nhấn Hòa với bạn đạo Washington D.C. tại nhà anh chị Bá và Lan Anh vào ngày thứ bảy 20-8-88 : 1 cuốn.

-Buổi thuyết giảng của Cha Nhấn Hòa với đại diện cộng đồng và báo chí vùng Washington D.C ngày 21-8-88 : 2 cuốn

BĂNG CASSETTES:

-Khóa "Sống chung hòa bình" : 2 cuốn.

-Buổi sinh hoạt của Cha Nhấn Hòa với bạn đạo vùng Washington D.C : 2 cuốn.

-Buổi giảng thuyết của Cha Nhấn Hòa với đề tài "Trong Nhân Đạo có Thiên Đạo" tại T/Đ Khai Tâm, Indiana 16-8-88 : 1 cuốn.

Các bạn đạo cần những cuốn băng trên, xin liên lạc về Hội.

Sau đây là danh sách các chị trong ban phân phối video và cassettes:

* Chị Phạm Xuân Dung : phụ trách việc phân phối băng video cho Hoa Kỳ và thế giới.

* Chị Phạm Kim Ngọc (chị Giáo) : phụ trách việc phân phối băng cassettes cho Hoa Kỳ và thế giới.

* Chị Nguyễn Thị Thúy Hằng : phụ trách việc phân phối băng cassettes cho địa phương Orange County và Los Angeles. Các bạn đạo tại vùng này, xin đến nhà thờ Stanton vào mỗi sáng chủ nhật từ 10 giờ sáng, để nhận băng cassettes.

TRẬT TỰ VÀ NIỀM TIN

Bangkok ngày 1 tháng 5 năm 1988

Thưa các bạn,

Hôm nay cũng là ngày chúa nhật. Thường nhật cũng là ngày chung thiên của chúng ta. Khắp năm châu những người hiếu tu, thích đạo thì đồng có cơ hội hỗ trợ nhau trong giây phút thiêng liêng chung thiên. Hôm nay có sự hiện diện của tôi tại Bangkok, không biết lấy gì làm vui để lưu lại một kỷ niệm khi tôi đến đây cho nên tôi bỏ công nói ra vài lời trong băng cassette này. Chúng ta có duyên lành mới có dịp tái ngộ hằng năm, cũng là sự khuyến khích để đưa đẩy tâm linh chúng ta hướng thượng và càng ngày càng thấy rõ con đường tu học hơn. Tu để làm gì? Thưa các bạn, nếu chúng ta giáng lâm xuống thế gian chỉ biết ăn chơi phung phí nguyên năng của Thượng Đế, tranh cãi, tranh chấp tiêu hao tâm lẫn thân của chúng ta trong tình dục thì đâu còn giá trị của con người. Ngày hôm nay chúng ta càng ngày càng lớn, càng thấy rõ chiều sâu của tâm linh, chính mình phải tự tâm và tự tiến, mới tìm ra vị trí sẵn có của chính mình nằm hẳn trong vũ trụ thời đại này. Như tôi đã thường nói: " Nhân thân nan đắc, Phật pháp nan ngộ". Cuộc sống của chúng ta không phải dễ gì có, xác này không phải dễ. Tuy cha mẹ sanh ra nhưng mà không phải ý muốn của cha mẹ. Nó cấu trúc từ siêu nhiên sắp đặt bởi Thượng Đế mà ngày hôm nay chúng ta có duyên lành được nuôi trong thể xác này để học hỏi và tiến hóa. Trong một thể xác tinh vi hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ; trong có gì thì ngoài có nấy; Ngoài có gì cảm thức rõ rệt nếu người tu thực hành thì thấy rõ vũ trụ là người, người là vũ trụ. Càng ngày càng nới rộng tâm thức sự hòa cảm nguyên khí của càn khôn vũ trụ để giúp đỡ chúng ta hít thở không ngừng nghỉ, trao đổi, học hỏi trong mọi việc làm, mọi ý tưởng đã và đều đang dạy dỗ và nâng cao trình độ kiến thức sẵn có của chúng ta. Bất cứ khía cạnh nào đều được học hỏi trong và ngoài điển quang rất rõ rệt, nhưng người đời thiếu thanh tịnh hướng ngoại đâm ra chán chê điều này, chán chê điều nọ; tóm thâu ngoại cảnh thị phi, tự mình thị phi, đè nén nội thức mà không hay. Tạo lỗi lầm tự hại lấy mình mà không biết. Say mê tiền tài tại thế, tưởng đâu khả năng của chúng ta là vô cùng, có thể diệt tất cả để trở về sung sướng hạnh phúc. Than ôi! Hoạt động bao nhiêu lần, thay đổi bao nhiêu lần nhưng mà rốt cuộc không có cách nào tự cứu được. Thậm chí đàn ông hay đàn bà tại thế theo chiều hướng văn minh sửa sắc đẹp, đủ chuyện hết, sửa bề ngoài mà thôi, ước mong đem lại cái đẹp. Ai hưởng đây? Ai là người bị thiệt thòi đây? cũng không hiểu. Cắt cái này, xén cái nọ, mất tự nhiên. Đó là mất luật. Khi các bạn giáng lâm xuống thế gian, mặt mày tay chân là một khối óc; khối thần kinh của các bạn là một bộ luật, mà ngày hôm nay các bạn sửa từ bên ngoài thì nó động bên trong, thì cái bộ luật đó bị sửa hư và không tiến triển được. Cứ nhìn ta xấu xí mà ăn năn hối cải để sửa tiến, đó là sửa sắc đẹp để trở lại về siêu nhiên. Nhìn ta dơ bẩn ăn năn hối cải để sửa lần cái sự trần tục. Đẹp bỏ những sự sân si thì sự tốt đẹp sẽ trở về với chơn tâm. Nhìn kỹ hành động của ta là dơ bẩn, sai lầm, mà biết sửa thì tự nhiên chúng ta trở về với sự thanh sạch tốt đẹp. Đó là cái đẹp siêu nhiên; đẹp của trời ban, đẹp của vô cùng giá trị, tùy duyên thực hành khai triển tâm linh. Còn cái đẹp tạm bợ tại thế gian này nó phải tiêu hao, dụng chạm tới khối thần kinh của thể xác, tuy các bạn sửa bên ngoài nhưng bên trong lại bị ảnh hưởng, mà không hay, cho nên nhiều người đã gặt hái được những cái bệnh như là bệnh cancer không thể trị được, cũng vì lạm dụng hóa chất quá nhiều và làm cho nó hư hao nội tạng mà không biết. Tưởng mình là đẹp, tưởng mình là tốt, càng ngày càng khoe cái đẹp của mình, rồi hành trong cái dục tính tiêu hao thể xác, lụn bại thần thức, quên căn bản vốn liếng sẵn có của chính mình là thanh

tịnh và sáng suốt. Cho nên, mỗi chúng ta phải xét kỹ lại, chúng ta ở đâu đến đây rồi sẽ về đâu? Ai là người cấu tạo chúng ta? Hiện tại các bạn làm ăn có tiền, các bạn có thể thách thức cả thế giới ai có thể chế các bạn ra được? Dù bạc tỷ đi nữa, không có thể chế các bạn ra được. Các bạn hiểu được giá trị và vị trí của bạn thì các bạn thích sống về siêu nhiên hơn. Siêu nhiên là các bạn cứ để phát triển về tâm linh. Tâm linh các bạn vô cùng hướng thượng, giải tỏa sự phiền muộn, đó là sự cao đẹp, sự cao đẹp của vô cùng giá trị cho các bạn thấy rằng mặt tôi xấu, chừng nào tôi mới thành Tiên, Thánh, Phật được. Không phải bạn, tâm các bạn xấu, các bạn không bao giờ thành Tiên, Thánh, Phật; mà tâm các bạn tốt thì tướng các bạn thay đổi. Đó, tướng do tâm phát và tâm các bạn tốt, các bạn vị tha, các bạn cứu đời, các bạn yêu thương tất cả muôn loài vạn vật thì mặt mày tay chân của các bạn phải thay đổi tốt đẹp.

Cho nên tại sao tại ở thế gian này có pháp tu? Pháp tu để làm gì? Để xây dựng con người trở nên thanh nhẹ, cởi mở và tốt đẹp, xinh tươi. Cho nên những vị Phật đầu có hóa chất bạn, những vị Phật đầu có tiền bạc để sửa sắc đẹp; những vị Phật đầu có sự giúp đỡ của bà con khi người tu trong thanh tịnh. Ở trong rừng già tu học, chắc là mặt mày sẽ méo mó hết. Nhưng mà không đâu bạn. Những người đó tu thành đạo rồi các bạn thấy tướng của họ thể hiện 36 tướng tốt. Từ cái xấu xí này, họ dứt khoát và họ tiến tới cái cao đẹp kia, thì từ đó nó sẽ thay đổi lần lần, từ tướng này tới tướng nọ trong thanh tịnh cởi mở thì mặt mày họ sẽ sáng suốt và phát quang ra. Hiện tại các bạn đang thực thi Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp này là chỉ rõ tự tu tự tiến; tự khai tâm thức, dẹp bỏ sự động loạn trong khối óc, dẹp bỏ sự ô trược trong nội tạng bằng một cái phương pháp: Pháp Luân Thường Chuyển, Huệ Tâm Khai. Lấy cái nguyên khí tròn trịa của càn khôn vũ trụ để xây dựng tướng diện mình trở nên tròn trịa và cởi mở xinh tươi. Tiến trong đà tiến quang minh tốt đẹp. Chính mình phải tiến nó mới đến; nếu chúng ta không thực hành làm sao chúng ta đến được. Nhiều người ước nguyện cầu xin được giải nghiệp tâm, được lên thiên đàng, tránh cảnh địa ngục, nhưng mà nào có chịu làm cho chính họ thì làm sao đi được. Cho nên bây giờ chúng ta thực hành là tự làm cho chính mình, sửa đi những cái bản chất xấu xa, hi sinh tánh hư tật xấu, tham lam hằng ngày của ta đã ô nhiễm bây giờ chúng ta dứt bỏ nó và tiến lên chỗ sáng suốt, tận độ chúng sanh. Từ ô trược vượt lên đến chỗ thanh nhẹ, mới có cơ hội học hỏi, những ý chí đó là vô cùng, mới xác nhận được cái phần hồn của con người là bất diệt. Cho nên các bạn càng tu càng đạt được sự quân bình, càng tu càng cởi mở. Nhìn ra biển, nhìn ra sông, nhìn ra núi, nhìn ra mây, nhìn ra bầu trời thế giới đều có trật tự mà chính ta không có. Biển cả kia sóng đang nhờ bạn thấy nó trật tự ư? Không. Nó trong trật tự đang làm việc. Biển cả kia im lìm thanh tịnh, nó đang lệ thuộc ư? Không, nó đang làm việc trong trật tự. Núi kia đang vun bồi dưới định luật hóa hóa sanh sanh, giữ nước cho cây, đó là nó cũng đang làm việc trong thanh tịnh. Bây giờ nhìn lại bạn, bạn làm gì đây? Bạn cũng đang làm việc trong thanh tịnh mà bạn không biết giá trị của thanh tịnh đâm ra động loạn, khi bạn hướng về nội tâm các bạn thấy rằng nhiệm vụ các bạn cũng không khác biển cả, không khác tình thương của trời đất, sanh trụ hoại diệt, hoá hoá sanh sanh không ngừng nghỉ và tận độ chúng sanh. Lấy gì tận độ chúng sanh? cái miệng của các bạn có chút xíu mà mỗi ngày các bạn phải ăn, phải đem võ, phải nuốt; phải làm việc từ cái có, biến tới cái không, từ cái không đi tới sự sáng suốt. Ngày nào các bạn đã ăn cái hạnh hy sinh của vạn linh vô trong nội tâm, nội tạng của bạn, các bạn ý thức được giá trị vô cùng của vũ trụ, cho các bạn có cơ hội ấm no để tiến hóa học hỏi trong chu trình đã sắp đặt. Tùy theo khả năng của các bạn. Các bạn ăn nhiều, làm việc nhiều, ăn ít làm việc ít. Rốt cuộc rồi ra đi, các bạn thấy rằng: tôi chán rồi, trường đời tôi sợ rồi, sanh, lão, bệnh, tử định luật tôi thấy rõ rồi. Hằng ngày cái miệng tôi chút xíu mà giết biết bao nhiêu con thú, giết bao nhiêu sanh linh, ác ôn vô cùng. Ngày hôm nay tôi mới thấy cái ác của tôi. Trước kia ai nói tôi ác, tôi biện hộ cho tôi, và tôi đánh đổ ngã, nhưng mà tâm tôi vẫn

ác. Nếu tôi không có ăn tôi không sống, mà cái ăn đó là cái ác, và từ cái ác đó các bạn sống hẳn trong ác, quán thông cái ác, thì cái ác đâu còn với các bạn. Không còn nữa, khi các bạn quán thông thì các bạn đang làm việc trong định luật hóa hóa, sanh sanh của Thượng Đế ân ban cho bạn có cơ hội cảm thông vạn linh, sanh, trụ, hoại, diệt, trong cái cơ năng tiểu thiên địa của bạn. Rất nhỏ với cặp mắt đời, nhưng với tâm đạo thì tiểu thiên địa này rất lớn, tương đồng với cả vũ trụ. Khi các bạn đạt được thanh tịnh rồi, các bạn mặc sức mà ngao du trong thắng cảnh tốt đẹp của Trời Đất đã ân ban. Biết bao nhiêu màu sắc nguy nga, ngoạn mục trong tâm thức các bạn, thể hiện lực quân bình để các bạn tu tiến, cởi mở đi trong thực chất. Cho nên nhiều người tu tham thiền, nhập định rồi không muốn tham gia một việc gì, chỉ muốn im lìm để học hỏi trong tâm thức và mong sao sớm bỏ xác này để trở về bên kia chung sống với huynh đệ tử muội, yêu thật là yêu, thương thật là thương, xây dựng cho nhau, mới thấy cảnh và mình. Tại sao thế gian không có làm điều đó được? Thừa vì sự tăm tối, và không thấy rõ cái giá trị của chính họ. Nếu mỗi người hiểu được cái giá trị của chính họ là vô cùng và có quyền tận hưởng nguyên năng của trời đất thì không có ai đại gì mà không tu, mà khi mà mọi người ngộ được cái phương pháp tu rồi, nắm được phương pháp mới thấy rõ ta là người có khả năng đem lại sự hòa bình cho mặt đất; ta phải dày công tu học để ảnh hưởng người khác và người khác sẽ đồng đi với chúng ta. Vì con đường cứu cánh cuối cùng là phải tu mới trả hết nợ trần gian. Nếu các bạn không tu các bạn không bao giờ trả hết nợ các bạn đã và đang thiếu. Từ nhiều kiếp rồi, huynh đệ tử muội đã tương ngộ chung căn nhà, nhưng mà không nhìn mặt nhau vì ô trược, vì động loạn mà không biết cái duyên kiếp từ tiền kiếp đã đến bao lâu, chung sống trong quả địa cầu ngày nay mới tái ngộ bằng xương, bằng thịt; nhưng mà cũng không nhìn nhau trong sự thật. Chỉ có người tu thấy được mà cũng chả dám nói với người phàm, chỉ lo thanh tịnh để tu mà thôi và khuyến khích mọi người lo tu để đồng thức rồi lúc ấy mặc sức nhìn nhau nói chuyện trong sự thâm thía, thâm thúy, huynh đệ tử muội thương yêu trong quả địa cầu.

Có một chữ YÊU thôi mà tất cả tôn giáo ngày nay thực hiện chưa được, YÊU vô cùng chấn động. YÊU trong cởi mở, YÊU trong thương nhớ vô cùng cũng như Trời Phật đã và đang thương nhớ và chờ đợi chúng ta. Làm gì có Trời Phật? Trời Phật những cơn khảo đảo, đau khổ, buồn tủi đủ thứ khía cạnh đã học hỏi ngày nay mới được bừng sáng ra ở bên trên, mới chiếu cho những người tăm tối như chúng ta để biết cơ hội để tự đi tự tiến. Đẹp phần tranh chấp, thể hiện tâm linh của cái đời đời bất diệt: hưởng, tận hưởng tới vô cùng. Cho nên con người ta, không biết nói gì hơn, chỉ học nhịn nhục, chỉ có nhịn nhục mới thấy rõ đường đi, thiếu nhịn nhục làm sao thấy rõ đường đi. Vì cái của bạn biết, bạn không thể nói cho người khác biết được, thì bạn chỉ biết nhịn nhục để lo tu học thăng hoa. Đời lẩn đạo, thấy cảnh thanh sạch ở bên trên là đã giải thoát mà ta còn trần trược, lê lết ở trần gian không hiểu đường lối giải thoát nằm ở đâu? Đi bằng đường nào? xuất bằng nơi nào mới kiện toàn bước tiến? Cho nên chúng ta đã mượn được cái pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mở bộ đầu, khai thông và lập lại trật tự khối thần kinh khối óc của chúng ta; làm pháp luân thường chuyển cũng lập lại trật tự khối thần kinh nó nằm ngay trong bản thể của chúng ta bằng lòng lập lại trật tự, sống trong sự yêu thương cởi mở từ trên đến dưới, từ dưới đến trên chỉ qui một mà thôi. Lúc đó trần đây tình thương quý báu. Cho nên các bạn đã bỏ công, cũng như là tìm hiểu cái phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, nhưng mà phương pháp này là phương pháp của bạn, bạn thực hành, khử trược lưu thanh thì bạn sẽ gặt hái được những gì của Trời Phật đã ban hành cho bạn, bạn sẽ là thật sự được trở về nhà của bạn, sống chung hoà bình với tất cả Trời Phật mà không có sự tranh chấp. Sống trong sự thanh tịnh, yêu thương thật sự, không sống trong sự mờ ảo, cầu xin nữa, khác hẳn lúc xa xưa. Khi các bạn bước được bước chân tới rồi các bạn sẽ có một đời sống khác hẳn; hoàn toàn khác hẳn. Đời sống đó là đời sống

của bạn từ xa xưa mà bạn đã bỏ từ thanh tịnh đi tới động loạn. Ngày nay gặt hái động loạn, khổ buồn các bạn muốn trở về thanh tịnh là con đường cũ mà thôi. Thì các bạn thức giấc mới thấy rõ ràng: Trời ơi ! Bao nhiêu năm tôi tha hương cầu thực, đi đây, đi đó làm kiếp vợ, kiếp chồng, kiếp con thú, cây cỏ đủ thứ hết. Ngày hôm nay tôi vẫn còn tại mặt đất này bơ vơ chưa hiểu tôi là ai, ở đâu đến đây rồi sẽ về đâu? Đau khổ vô cùng, làm sao giải quyết được? Mong được có một cái pháp, nhưng mà ngày hôm nay pháp đã trao tay các bạn rồi, các bạn nửa tu, nửa bỏ; trong bán tín bán nghi vì lục căn lục trần tẩm tối chưa được giáo dục kỹ lưỡng, cho nên lúc nó tin, lúc nó nghi, nó không chịu chuyên tâm thực hành để đi tới đích; trở về với căn bản của nó, mà nhìn nhận cái tội trạng của nó đã làm tại thế gian này. Chưa tròn làm một nghiêm phụ. Làm một hiền thê, chưa tròn một hiền thê. Làm một hiền mẫu, chưa tròn một hiền mẫu. Cho nên, các bạn càng tu càng thấy rằng mình nên nhịn nhục nên gánh vác, nên chịu đựng. Xác này là tạm, dù cái chết có đưa đến cũng là học hỏi mà thôi. Rồi cái sống này cũng chỉ là học hỏi mà thôi. Tại sao chúng ta lại thay đổi? Không thay đổi. Giữ đúng nề nếp thăng hoa trong dũng chí, hành đạt, nhất định phải hành đạt. Tất cả những sự giả ảo ở đời không phải việc của chúng ta tìm. Nhiều người khen các bạn đẹp, khen các bạn thông minh, quyến rũ các bạn, các bạn không nên cho đó là đủ. Các bạn thấy các bạn thiếu thốn trong thanh tịnh, mong trở về con đường từ bi thật sự, thể hiện dâng Trời Phật, đem lòng thương yêu và cứu giúp cái điều là điều các bạn đang thiếu sót. Kể cả chồng các bạn, các bạn cũng đem lòng yêu thương cứu giúp. Con các bạn cũng đem lòng yêu thương cứu giúp. Vợ các bạn, các bạn phải đem lòng yêu thương cứu giúp. Đó là luật của càn khôn vũ trụ, các bạn phải làm mới đắc đạo. Nếu các bạn chán quá: " Tôi chán con vợ này, tôi chán bầy con này, tôi sống với người nào đây? " Rốt cuộc tôi là một con người bơ vơ tại trần và không có lối thoát. Luôn luôn nuôi cái bản chất tự cao, bán tín bán nghi rồi tự hại lấy mình mà không bao giờ biết.

Tiến tới một bước rồi lùi ba bước, làm sao cứu mình và cứu họ. Cho nên khổ càng gia tăng khổ, đau bao giờ tiến được. Ý chí của các bạn đâu phải tu Pháp Lý Vô Vi này, các bạn mới thật sự tu, không cần. Hoàn cảnh là ân sự đó bạn. Bạn nhìn lại hoàn cảnh của bạn rồi bạn phải nhìn nhận hoàn cảnh của bạn, rồi phải nhìn nhận sự sai lầm của các bạn, rồi các bạn không bao giờ bỏ thiên hạ. Không bao giờ phụ bất cứ một người nào. Hoàn cảnh là ân sự làm sao các bạn dám phụ. Phụ rồi các bạn đi đâu? Những kỷ niệm đó làm sao dứt khỏi tâm các bạn? Những hình ảnh đó làm sao các bạn gặt bỏ được. Cho nên các bạn phải nhớ rằng trách nhiệm của các bạn là quan trọng. Khi mà các bạn nuôi dưỡng được cái chơn tâm nhịn nhục và trách nhiệm để sống trong hoàn cảnh hiện hữu của các bạn, và quán thông hoàn cảnh của các bạn, thì các bạn đắc đạo rõ rệt. Trở về với sự quân bình của các bạn rồi không có thiếu thốn bất cứ một khía cạnh nào. Nhịn nhục đạt thành thì đầy đủ. Tiên Phật thành công cũng nhờ nhịn nhục. Ngày hôm nay chúng ta bị ràng buộc trong cái thể xác này, một ngày tới tối đặt biết bao nhiêu câu hỏi. Hỏi ta có tham, có sân, có si? Rồi từ đó chúng ta quán thông giá trị của tham. Ngày hôm nay các bạn tu Vô Vi, các bạn đóng góp trong thiết thòi, bất vụ lợi. Thiết thòi đó các bạn mới thấy cái tính tham của con người. Người nào muốn chun vào Vô Vi để lợi dụng một cái địa vị là sai, vì Vô Vi toàn là những người thiết thòi bỏ của, bỏ đời qua đạo không có tham ô, không có tham dâm, không có muốn thêm bất cứ một cái gì, chỉ sửa mình tiến hoá mà thôi. Hạnh hi sinh tràn đầy. Hi sinh cái tánh hư tật xấu để trở về với sự chơn giác rồi mới ngộ chơn tâm. Trục chỉ một đường trở về với chơn tâm kiến tánh mới thấy cái tánh phàm của mình nó ở đâu, sửa tiến đồng hành, đồng tu. Thành ra vô quái ngại, bất chấp giờ giấc, đêm cũng tu, ngày cũng tu, ăn cũng tu, nói cũng tu, học hỏi vô cùng, từ bước một, từ giây một, chớ không phải đợi tôi đọc cuốn kinh tôi mới tu. Các bạn đang làm việc, đang sửa xe, đang vận con bù lon, các bạn mới thấy rằng quyền năng của càn khôn vũ trụ đã giáo dục cho các bạn đi tới

đoàn kết, cởi mở, khai tâm. Mà nhiệm vụ nào cũng ăn khớp với nhiệm vụ đó chứ không có thể từ cái này bước qua cái kia được. Cho nên một việc làm ý thức được trong thanh tịnh thì ý nghĩa như nhau mà bằng lòng thực hành cho đúng mức thì việc gì nó cũng trôi chảy và không tự phản lấy lương tâm mình. Nếu các bạn vọng ngữ, u ơ, hướng ngoại, nhờ trình độ này, nhờ trình độ kia, nhờ trình độ nọ là các bạn sẽ có một ngày tự phản lấy bạn, là sai, chỉ nói chuyện hay của thiên hạ mà chuyện mình, mình không bao giờ làm, đó là phản lấy bạn rồi. Tới tuổi tác nó không có cho phép bạn, không có cho phép bạn chần chờ nữa, giây phút ra đi là phải đi, chịu tội. Lúc đó các bạn mới thấy các bạn ngu. Ngu ở chỗ nào? Ngu thiếu cởi mở. Ngu ở trong sự tầm tối của chính mình. Thiếu trí mà muốn người khác phải nghe theo ta thì trật rồi. Cho nên ta phải chấp nhận ta đang thiếu trí. Cần khôn vũ trụ tràn đầy trí tuệ mới là dẫn dắt tâm linh tiến hóa. Ngày hôm nay chúng ta thật sự thiếu trí ta phải tu để trở về cái nguyên năng cấu trúc trí tuệ sẵn có, hòa hợp với cần khôn vũ trụ; thì cái lòng vị tha, tha thứ của các bạn càng ngày càng dày đặc, sáng sủa, thanh tịnh. Thì việc làm của các bạn chỉ có phát triển không bao giờ thụt lùi. Lúc nào cũng vui vẻ, lúc nào cũng thấy rằng hành trình của ta đang đi là ta phải đi cho đến cùng, không bao giờ chịu rút lui. Cho nên nó khởi tâm vô quái ngoại, bất cứ hoàn cảnh nào nó cũng học hỏi và đứng tiến; phương tiện nào của trời đất cũng đều có giá trị. Chúng ta không nên mở lời chê đám này, đám nọ; chê cái tụi này, tụi kia, tụi nọ. Đó là chính mình đã chê mình vì mình ngu, mình không thấy, còn nếu mình sáng suốt, mình không dám mở lời khinh khi. Hột cát, nó là đồ dơ bẩn đó các bạn, các bạn đạp hằng ngày trên chân nhưng mà rốt cuộc nó là ở trên đầu các bạn. Khi các bạn chết rồi chỉ có cát phủ lấp đầu bạn thôi chứ chẳng có ai cả. Sự hôi tanh của các bạn chỉ có nhờ cát che đậy chứ không ai lúc đó đứng ra che đậy sự hôi tanh của cơ thể của các bạn. Cho nên các bạn đừng có chê đám này, chê đám nọ; nhưng mà các bạn làm sao mà tự chê bạn thì các bạn mới tiến, đó là xây dựng nhịn nhục. Xây dựng được cái đức nhịn nhục thì mới dám can đảm đứng ra chê mình, sửa mình để học hỏi; không còn sự ỷ lại nữa. Nhiều người dám chê mình nhưng mà không sửa mình; cái đó vẫn bị lạc. Xưng hùng, xưng bá, nói sự thật sự sai lầm của chính mình mà không dám sửa; tánh nào tật nấy; nói thì hay mà sửa thì không dám sửa thì làm sao tiến? Cái tinh thần ngoan cố làm cho các bạn càng ngày càng tối tăm, rồi xảy ra những chuyện đổ vỡ, không phát triển được; khổ trong triền miên, buồn tủi thật sự. Nhiều người thậm chí tự gạt lấy mình đến lúc phải tự tử mà thôi. Cho nên luật trời có, các bạn đừng có chê không có luật trời. Trời rộng mênh mông! Không có luật trời, đổ các bạn tránh khỏi luật trời. Thấy nó rất thừa nhưng mà chẳng ai vượt khỏi rặng cửa lưới trời. Không có vượt khỏi được đâu! Các bạn còn cống cao ngạo mạn chửi Trời, chửi Phật, là cái tội tối tăm đó, nó sẽ tràn ngập trong tâm thức các bạn, sẽ giam các bạn tại thế. Các bạn đang sống ở địa ngục trần gian, còn bị giam nữa thì thế nào? Lúc đó sự bực bội sẽ gia tăng, sự ngu xuẩn sẽ bành trướng trong cái lý luận tự sát mà thôi! Không tiến được! Cho nên khổ càng ngày càng khổ thêm; không thấy rõ đường đi của chính mình, được phước không hưởng phước; được pháp không hành đúng, chỉ chuộc lấy tự hại mà không bao giờ phát triển được.

Cho nên hôm nay chúng ta hiểu được thế nào là chìa khóa mở tâm linh. **Chìa khóa của chúng ta là hai chữ NHỊN NHỤC.** Nếu chìa khóa kia không nhịn nhục thì không dứt vô ở khóa mở được. Chìa khóa nhịn nhục: miếng sắt bị dũa, bị mài mới thành ra một cái chìa khóa; thì các bạn đây cũng là miếng sắt mà chịu dũa, chịu mài, tương lai các bạn là một chìa khóa để mở cửa cho tất cả các cửa đang bị đóng. Cho nên chúng ta tu ở đời cũng vậy, làm ăn cũng vậy, bất cứ chuyện gì nắm được cái chìa khóa là các bạn nhẹ nhàng, làm việc trong trật tự. Mà không nắm được chìa khóa và không biết giá trị trật tự của chìa khóa thì không bao giờ các bạn đi tới được. Cho nên vốn của các bạn là vốn thanh tịnh, mà các bạn không còn được thanh tịnh là các bạn mất chìa khóa rồi. Cho nên ngày hôm nay mượn cái Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền

Bí này để dưa, mài cái bản chất cứng cao ngạo mạn của các bạn trở nên một chìa khóa. Lúc đó các bạn mới nắm chìa khóa đi khắp năm châu, đi khắp càn khôn vũ trụ, chỗ nào các bạn cũng mở được, do một kỳ công của các bạn đã tạo thành một chìa khóa tốt đẹp "Di thiện tối Lạc". Lúc đó các bạn mới thấy rằng đường đi không xa, không gần, không rộng, không hẹp, bất cứ chỗ nào, các bạn cũng có thể đi đến thì đi trong cái tinh thần rõ rệt vô quái ngại, dẫn thân, hy sinh và đạo đức. Ai là người trách nhiệm mở tâm, mở trí? Chính ta là người trách nhiệm mở tâm, mở trí cho ta, mà ta không chịu thực hành thì không bao giờ có được. Cho nên, trên thềm vui đẹp giữa chúng ta có cơ duyên chung thiên ngày hôm nay và đã hát lên những câu: Ô hô! Ô hô!

LUONG SĨ HẰNG

Áo Giáp Tình Thương

Hồ ơi! Nhơn loại bốn phương,
Chung nhau xây dựng tạo gương thế tình.
Càn khôn vũ trụ tâm linh,
Qui nguyên thiên giác, hồ ơi!
Qui nguyên thiên giác rõ khuynh đạo Trời.
Hồ ơi! Thức giác hợp thời,
Tiến thẳng tịnh độ tạo nơi an toàn.
Cùng chung gánh vác khai màn,
Độ tha tự giác, hồ ơi!
Độ tha tự giác cảm an, cảm hòa.
Hồ ơi! Xuất phát ta bà,
Đi đây đi đó thiết tha độ đời.
Nằm trong qui luật của Trời,
Thương yêu tha thứ, hồ ơi!
Thương yêu, tha thứ, hợp thời đạt thông.
Hồ ơi! thực hiện khai vòng,
Nhớ Trời, thương Phật từ trong ra ngoài.
Qui nguyên thức giác hoài hoài,
Cảm thông chơn lý, hồ ơi!
Cảm thông chơn lý thanh dài tự di.

Hồ ơi! Đẹp bỏ sân si,
Dẫn thân tận độ tùy nghi thực hành.
Lý Trời siêu diệu cảm thanh,
Bình tâm học hỏi, hồ ơi!
Bình tâm học hỏi bức tranh của Trời.
Hồ ơi! dũng chí đời đời,
Ban ơn không ngớt, thành thoi dung hòa.
Thông minh, thanh sạch, thật thà,
Tình Thương Áo Giáp, hồ ơi!
Tình Thương Áo Giáp vượt qua muôn loài.
Hồ ơi! Cảm mến hoài hoài,
Duyên Trời, duyên Phật đạt ngày vinh quang.
Cùng chung huynh đệ bạc bàn,
Qui nguyên một môi, hồ ơi!
Qui nguyên một môi cảm an cảm hoà./.

LUONG SĨ HẰNG

Amphion, 2-6-1988

PHÓNG SỰ VỀ CUỘC DU THUYẾT CỦA CHA NHẮN HÒA TỪ MINNESOTA ĐẾN WASHINGTON D.C.

Vân Khanh

Ngày thứ Sáu 12-8-88: Lúc 9:30 tối, Thiên Đường Saint Paul, Minnesota được hân hạnh tiếp đón Cha Nhấn Hòa và phái đoàn. Trong một thời gian ngắn lưu lại tại đây, Cha đã đến thăm hai gia đình bạn đạo. Nhờ đó, tiểu bang Minnesota sẽ có thêm hai Thiên Đường mới trong tương lai. Cha đã không quản ngại ngày đêm, hết lòng, hết sức để hóa giải tâm thức cho từng bạn, gây được sự cảm mến của những người lần đầu tiên được gặp Ngài. Một kỷ niệm thật vui, đó là cuốn băng Cha cho thâu lên cuộc nói chuyện bằng điện thoại của một anh bạn đạo trẻ, tuy đi theo phái đoàn của Cha, nhưng vẫn nhớ bõ, đã là một đề tài học hỏi hữu ích về tình yêu.

Sáng Chủ Nhật 14-8-88: Cha và phái đoàn lên xe tiếp tục cuộc hành trình. Bài ca Ô Hê được hát lên thật đầm ấm, thương yêu, khởi đầu cho những bài hát du ca kế tiếp. Hát hò đã mệt, Cha lại đổi chương trình, cho nghe những băng nhạc đủ mọi sắc thái : tân nhạc, cải lương, new wave vui nhộn! Con đường dài thênh thang như được thu ngắn lại!

Đến một rest area, xe đã dừng lại để mọi người dùng một bữa ăn trưa "cơm tay cầm". Vừa ăn, Cha vừa khảo bài về đề tài tình yêu. Và cuối cùng đáp số là:

"Tình chỉ đẹp khi tình không xạo,

Yêu chính mình, yêu Đạo Trời ban."

Thêm một bài học nữa trong ngày : đó là "sự trật tự và liên kết". Một bạn đạo đã bị bỏ lại khu shopping vì mãi tà tà lo chuyện riêng, trong khi xe chỉ dừng lại để ban nhà bếp mua vài thứ cần thiết, trước khi tới nơi cắm trại

gần đó (thuộc tiểu bang Illinois). Sau đó, nhờ tài ngoại giao, anh này đã xin quá giang xe để về đến nơi cắm trại. Cha luôn nghiêm khắc dạy dỗ, nhưng không ngoài sự thương yêu, dẫn dắt.

Sau bữa cơm tối, Cha con quây quần bên lửa trại, vui chơi với điệu hát nhảy cây "một mẹ trăm con" của người Thượng. Anh nào nhảy không đúng nhịp là có dịp bị gậy kẹp vào chân. Do đó phải tập chú tâm vào sự liên kết nhịp nhàng. Tiếp đó, các bạn đổi qua các chiêu mới, mỗi người một sáng kiến, một trò vui đóng góp, khiến mọi người cười mãi không thôi!

Ngày Thứ Hai 15-8-88: Sáng sớm đang ngủ ngon, một cơn giông bão kéo đến đen ngịt bầu trời. Các lều như muốn bị "cuốn theo chiều gió", anh em khổ sở lo dọn lều, trong khi Cha vẫn an nhiên tự tại, ngủ ngon! Sau khi mây tan, gió lặng, ánh nắng lên dần, anh em xét lại bài thi thanh tịnh, đều thấy mình dở quá! Đã vậy Cha còn nói đùa : "Cứ ngồi yên trong lều, để gió cuốn đưa về Trời, có hơn không? "

Buổi trưa, xe đã dừng lại nghỉ ngơi nơi một công viên bên bờ hồ Michigan. Dưới bóng cây che mát, Cha cùng một số bạn đạo chơi đá banh, và cùng chia nhau những miếng bánh, chén cơm thanh đạm. Thời gian nghỉ trưa hôm nay khá dài, vì một số bạn phải đi mua đồ phụ tùng cho máy quay phim. Nhờ đó, một số bạn khác có dịp dạo xem biển hồ, hoặc nằm nhìn Trời, ngắm đất, thủ thủ tâm tình và mộng xình trong giấc điệp!

Khoảng 11 giờ đêm, Cha và phái đoàn đã đến Thiền Đường Khai Tâm của anh chị Trần Ngọc Quang ở tiểu bang Indiana và đã được tiếp đón trong nghi lễ thực tâm của anh chị Quang. Trong đêm nay, hai ái nữ của anh chị Quang, duyên dáng trong chiếc áo dài trắng, đã múa vũ khúc "Dâng hoa" để kính chào mừng Cha.

Hai ái nữ của anh chị Trần Ngọc Quang, trong chiếc áo dài trắng duyên dáng đang múa vũ khúc "Dâng Hoa" để kính chào mừng Cha Nhân Hòa

Ca sĩ Dạ Thảo đang hát để chào mừng Cha Nhân Hòa nhân chuyến Cha và phái đoàn viếng thăm T/Đ Khai Tâm của anh chị Trần Ngọc Quang tại Indiana ngày 16-8-88.

Ngày Thứ Ba 16-8-88: Một số bạn đạo ở Chicago, Ohio đã tề tựu tại Thiên Đường Khai Tâm, Indiana, để nghe Cha giảng với đề tài "Trong Nhân Đạo có Thiên Đạo". Tiếp đó là lễ dâng quà và phần văn nghệ của gia đình anh chị Quang để tỏ lòng yêu kính Cha Nhân Hòa. Trong bữa cơm trưa, Cha vừa ăn, vừa trả lời những câu thắc mắc của các bạn đạo. Cha đã không quản ngại thân mình, chỉ muốn đem hết kiến thức để trao lại mọi người, gieo ý niệm Thượng Đế ở khắp mọi nơi. Đạo ở trong mọi lãnh vực (như trong âm nhạc, nếu đem đến được sự nhẹ nhàng, hướng thượng cho tâm hồn, thì đó cũng là Đạo). Hiểu được như vậy, tâm không còn mê chấp, và hòa được với mọi trạng thái. Sau phần chụp hình lưu niệm, Cha và phái đoàn lại lên chiếc xe van, để tiếp tục cuộc hành trình.

Buổi tối, dừng lại tại Buckeye Lake, tiểu bang Ohio, đặc điểm của nơi cắm trại này là muối oai là muối! Nên sau bữa cơm tối, đa số mọi người lo vào lều nghỉ sớm. Một chuyện không may xảy ra. Số là đêm hôm đó có một anh bạn "mắc công chuyện" phải ra ngoài, chẳng may gặp một con chó đang đi lang thang đã táp cho hai miếng, tuy không nguy hiểm, nhưng cũng khá đau, và đã phải gọi xe cảnh sát tới để chở đi chích ngừa ngay giữa đêm khuya. Các bạn đã nói đùa, có lẽ đây là "câu chuyện ân oán tiền kiếp"! (Vì có vài bạn đạo cũng đi qua nơi đó, mà không bị rui ro như vậy!).

Ngày Thứ Tư 17-8-88: Buổi sáng, trong khi chờ đợi anh bạn phải đi chích ngừa trở về, có một bà đến hỏi chuyện bằng tiếng Anh, nhìn bề ngoài, chúng tôi không thể nghĩ bà là người Việt Nam. Vì xa quê hương quá lâu, quen với tiện nghi Âu Mỹ, nên dù tình vẫn còn, nhưng việc trở về sống lại trên quê hương tự do sau này thì xin miễn! Qua câu chuyện trao đổi này, chúng tôi nghĩ rằng việc Cha ra thuyết giảng ngoài cộng đồng là điều rất cần thiết, vì nếu để thời gian qua đi, nhiều người không biết hướng về tâm linh và quê hương, dân tộc, chỉ biết hưởng thụ vật chất, thì số người Việt mất gốc sẽ tăng dần và tâm

linh sẽ bơ vơ vô cùng!

Trên đường đi tới Atlantic City (nơi Đức Thầy đang tịnh dưỡng), dường như ai cũng muốn mau tới nơi, nên thay vì dừng lại để nghỉ ngơi, nấu nướng ăn trưa, Cha đã chiều ý mọi người để dùng Mc Donald, vừa ăn, vừa chạy cho tiện! Chạy riết cho tới khuya, kiếm mãi không ra nơi cắm trại, trời mưa thật nhiều, trên xe ai cũng nóng ruột, bàn tán xôn xao. Cuối cùng, tôi chiều ý các bạn, thu hết can đảm để đề nghị với Cha thuê motel nghỉ một đêm cho khỏe. Sau khi nghe Cha giải thích ở motel vừa tốn tiền, vừa ngộp thở. Cha thích ngủ ngoài trời thoáng khí, sáng dậy còn có chỗ đá banh, thở hít khí trời trong lành của thiên nhiên..v.v.. không khí đã vui hòa trở lại với lời phân trần dí dỏm của Cha. Thực ra, mọi việc Cha làm đều có lý do (trong vô vi lẫn hữu vi), vì tâm thức con người chưa tới, nên chưa thấu hiểu! Cha đã cho mọi người học bài "Ý chí và sự nhẫn nại". Vì sau cùng đã tìm được một nơi cắm trại lý tưởng trên những ngọn đồi thật đẹp của vùng Philadelphia.

Ngày Thứ Năm 18-8-88: Mọi người dậy sớm, lo sửa soạn với những "bộ đồ vía" để đến chào Thầy. Có một anh diện áo vàng, quần xanh, giày đỏ, khiến bà con cười vỡ bụng! (chỉ thiếu mũ tím, cà vạt đen là đủ hào quang ngũ sắc). Trời hôm nay thật đẹp, không khí thật vui! Mọi người cùng Cha chụp hình lưu niệm. Tâm mãi vẫn vương với cảnh đẹp, với tình Trời Đất bao la, nhưng cuối cùng cũng phải lên xe, vẫy tay chào đời thông thơ mộng, để lên đường đến thăm Thầy.

Đến hotel nơi Thầy ở, mọi người đã được Thầy ra tận xe đón và được Thầy đãi một bữa thật no. Riêng Cha thì chẳng mấy lúc được ăn ngon, ngủ yên, vì các bạn đạo ở xa, có dịp gặp Cha, nên tha hồ vấn Đạo! Trước khi rời nhà hàng, Thầy hẹn sẽ đãi thêm một bữa ăn chiều tại nơi camping. Một vài bạn đạo ở lại với Thầy, số còn lại theo Cha đi tìm nơi cắm trại. Sau cùng tìm được một chỗ lý tưởng về giá cả (\$9 / 1 ngày), phong cảnh thật đẹp và có hồ thiên nhiên để bơi lội, chèo thuyền. Đặc biệt

là anh em có dịp lợi bộ khá xa (15 phút) mỗi khi cần nhà vệ sinh! Cha đã chọn nơi đây làm "mật khu" trong suốt thời gian làm việc tại Washington D.C.

Khoảng 9:00 giờ tối, Thầy và một số bạn đạo đến đem theo thật nhiều thức ăn. Thầy, Cha và một đàn con quây quần dùng một bữa ăn tối thật vui! Thầy đã "thử điểm" học trò để tập trả lời những câu hỏi của báo chí. Đến khoảng 11:00 giờ khuya, Cha đã đích thân lái xe đưa Thầy về hotel.

Ngày Thứ Sáu 19-8-88: Trời mưa từ sáng sớm. Sau khi dùng bữa cho hết thức ăn tối hôm qua, Cha và phái đoàn đã lên đường đến thăm Thầy, trước khi qua Washington D.C. Mọi người quây quần bên Cha và Thầy nơi phòng khách, nói chuyện thật đậm ấm. Thầy đã xem hình chuyến đi và làm bài thơ "Du Hành".

Khoảng 11 giờ tối thì Cha và phái đoàn đến nhà anh chị Bá và Lan Anh. Chưa kịp nghỉ ngơi, Cha đã phải ngồi cho đến 2 giờ sáng để cố gắng giải tỏa tâm thức cho một bạn đạo (mặc dù Cha đã được nhắc nhở đi nghỉ sớm).

Ngày Thứ Bảy 20-8-88: Sau buổi thiền chung lúc 12 giờ trưa tại nhà của anh chị Bá và Lan Anh, Cha dành phần đặt câu hỏi cho bạn đạo. Một bạn đạo đã hỏi thật nhiều để tìm hiểu việc làm của Cha như : vấn đề tại sao ra cộng đồng, Ngài không xưng danh Cha? Vấn đề làm sao kết hợp được? Cha có làm chính trị không?..v.v.. Cha đã giải đáp rất minh bạch : Đối với người tu Vô Vi, đã học về điển quang, nên Cha đã phải xưng danh trong giai đoạn làm việc để chinh đốn Vô Vi. Khi ra cộng đồng với thời gian ngắn hạn, không thể giải thích được (trong Vô Vi có người tu lâu vẫn chưa cảm thức được điển, còn chống đối Cha, huống chi người không tu!) và cho dù Thượng Đế phân thân xuống thế gian, cũng phải qua thân xác con người, nên Cha chỉ thể hiện bằng hình thức một thanh niên trẻ, nhưng có khối óc siêu việt, ý chí mạnh mẽ, quyết tâm đứng ra để nêu lên sự chơn chất của người tu,

không tranh ghế, không tranh thế, chỉ thực lòng phát tâm phụng sự quê hương và nhân loại.

Từ đó, những người Việt Nam đồng quan điểm sẽ dần dần ngồi lại với nhau. Cha không làm chính trị, Cha chỉ giúp những người làm chính trị bằng khả năng hiểu biết sáng suốt để cộng đồng Việt Nam đoàn kết, tiến hóa đúng theo luật Trời trong một chiều hướng thánh thiện, tốt đẹp.

Ngày Chủ Nhật 21-8-88: Buổi nói chuyện của Cha Nhấn Hòa với quý vị đại diện cộng đồng và báo chí vùng Washington D.C. được tổ chức tại khách sạn Holiday Inn vào lúc 2:30 chiều hôm nay. Với tư cách của một thanh niên trẻ, Cha đã nhã nhặn trình bày tâm thức của Ngài đối với việc làm ngày hôm nay, và yêu cầu mọi người đặt câu hỏi để trao đổi và khai triển thêm. Trong giới báo chí và đại diện cộng đồng, có những vị đặt những câu hỏi rất hay. Phần bạn đạo thì có bác Nguyễn Hữu Phú, anh Bùi Toán, chị Nguyễn Thị Huệ, đã nêu lên những câu hỏi, giúp Cha có dịp làm sáng tỏ hơn nhiều vấn đề. Xin ghi lại đây một vài điểm chính:

* Khi con người ý thức được lợi ích chung cho cộng đồng cũng là lợi ích riêng cho cá nhân (cái chung và riêng có liên hệ mật thiết với nhau) thì con người sẽ gạt bỏ được sự ty hiềm, chia rẽ, để bằng lòng đem khả năng của mình, hợp sức với nhau, hầu tạo được sự tiến hóa chung.

* Muốn công việc kết hợp được thành tựu, điều quan trọng là phải thực tâm làm việc vì lợi ích chung của mọi người, chứ không vì phe nhóm, tư lợi cá nhân. Nhờ hành động với tâm thành, chấn động trong não bộ sẽ rung động nhẹ nhàng, đúng với luật vũ trụ, thì những người thực tâm tốt lành trong cộng đồng sẽ đến gần với nhau, cùng hợp sức làm việc với nhau, và mọi sự sẽ thành. (Đúng với câu "Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong").

* Có một thân hữu đặt câu hỏi về vấn đề

linh hồn, đã được Cha trả lời rất hay để thấy rõ siêu thức của một người tuổi trẻ khác thường. Cha cho biết sau này khoa học sẽ có đủ tài liệu chứng minh phần hồn con người, và cách sống cho đúng luật để được thăng hoa, thay vì ham mê danh lợi tạm bợ tại thế gian để bị thoái hóa.

Bác Phú có nêu lên một câu hỏi về Điển trong Vô Vi, mà trong thời gian qua đã bị nhiều người cho là tà đạo. Cha giải thích : Vô Vi học về điển để hiểu mọi trạng thái (vô hình lẫn hữu hình). Vấn đề quan trọng của người tu là sửa tâm, sửa tánh. Tư cách đứng đắn của người thực tâm tu, sẽ tự động giải tỏa được mọi sự hiểu lầm.

* Để trả lời một câu hỏi tại sao Cha thu hút được các bạn trẻ. Cha nói đại ý : Đây là một nhóm tiêu biểu cho những người đồng chí hướng tu đạo, thương yêu trong tình người, tuy có nam nữ, nhưng không mang tâm sắc dục, sống chung trong những sinh hoạt lành mạnh, trao đổi, học hỏi, sửa sai để đồng tiến hóa. Và sau đó, có anh Nguyễn Hữu Thu là một nhân viên sở xã hội vùng Virginia, đã đề nghị các bạn trong phái đoàn đi theo Cha, lên tự giới thiệu và nói lên ý tưởng của mình. Với sự thật thà, hồn nhiên, có sao nói vậy, các bạn đã giúp cho không khí phòng họp thêm phần vui tươi.

Trước khi chấm dứt buổi hội thảo, Cha xác định rằng Ngài không làm chính trị, mà chỉ hết lòng đem kiến thức sáng suốt, đóng góp cho cộng đồng Việt Nam, để những người tài giỏi, đạo đức tự kết hợp lại với nhau, hầu ảnh hưởng tốt đẹp cho quê hương và nhân loại.

Sau đó, Cha và phái đoàn được gia đình chị Lài mời dự cơm chiều tại Pizza Hut, đặc biệt là có anh Nguyễn Hữu Thu, dù chỉ mới lần đầu được biết đến Vô Vi, nhưng đã có một niềm cảm mến, nên anh Thu cũng đã đi theo dự buổi ăn tối này. Sau đó, Cha và mọi người đi một vòng để xem phong cảnh của thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Có lúc Cha nói nửa đùa, nửa thật : "Nơi đây con người dùng mưu trí, xảo trá nhiều, hốt mệt quá!"

Về đến nhà anh chị Bá và Lan Anh, Cha lại họp chung để rút ưu khuyết điểm. Thầy có gọi điện thoại nói chuyện với Cha thật lâu (nghe nói Thầy đã ở nhà cả ngày hôm nay, không đi chơi như mọi ngày).

Ngày Thứ Ba 23-8-88: Sau hai ngày nghỉ ngơi tại nhà anh chị Bá và Lan Anh, chiều hôm nay Cha và phái đoàn sửa soạn trở về mật khu. Xe khởi hành vào lúc 4:30 chiều, và Cha đã đích thân lái xe. Đi được khoảng ba tiếng đồng hồ, thì mọi người trên xe nghĩ thấy một mùi khét, xe phải dừng lại giữa xa lộ, lúc đó trời đổ mưa to, Cha và vài anh bạn đạo đã phải dầm mưa để sửa máy. Hỏi nguyên do, thì trước giờ khởi hành, vì phải đi gấp, không kịp đem xe đi thay spark plugs, nên một anh bạn đã phải tự làm việc này, có lẽ thay không đúng cách sao đó, nên máy bị trục trặc. Xe cố gắng chạy đến một cây xăng để sửa, lúc đó đã 10 giờ đêm. Rồi cuối cùng, xe cũng được sửa tạm để có thể chạy thêm vài giờ nữa. Về đến "mật khu" thì đã là 1 giờ khuya, Cha vui mừng cởi ngay áo để đá banh, dù trời còn mưa lất phất. Ban nhà bếp lo bữa cơm muộn, ăn uống, dọn dẹp xong xuôi, đến 3 giờ sáng mới đi nghỉ!

Ngày Thứ Tư 24-8-88: Sáng sớm Cha đã lo chạy bộ. Thấy Cha thở mệt, tôi thương vô cùng! Cha đã quên thân mình để lo từ chút cho mọi người. Khi anh em thức dậy, Cha lại rủ chơi đá banh! Cha muốn giải trược bằng thể thao, nhưng vì làm việc quá sức chịu đựng của thể xác, nên đến buổi chiều, Cha bị cảm và ho nhiều. Khi dùng cơm tối, Cha nói trước : "Cha phải ăn ít, vì đã tới giai đoạn phải thanh lọc".

Ngày Thứ Năm 25-8-88: Lúc 4 giờ sáng Cha bị ho nhiều, người Cha mệt lả, tất cả các chị ngủ ở những lều gần đó đều dậy, đến ngồi chung quanh chiếc lều của Cha để thăm chừng cơn ho của Cha. Sau đó, thấy tình trạng của Cha đã quá mệt, anh Toán đã gọi xe cứu thương đến đưa Cha vào một bệnh viện gần đó vào lúc 5 giờ sáng.

Vào lúc 11 giờ trưa, Thầy đã đến bệnh viện để thăm Cha. Đặc biệt riêng Thầy đã được vào tận phòng cấp cứu để thăm Cha mà bác sĩ không ngăn cản. Buổi tối hôm đó, phái đoàn vào thăm thấy sắc mặt Cha hồng hào, nói chuyện thật vui, mọi người tưởng đã yên. Thầy cũng quyết định ngày Cha nói chuyện ngoài cộng đồng vẫn tiến hành như đã dự định.

Ngày Thứ Sáu 26-8-88: Tình thương yêu vô cùng đối với Cha Nhân Hòa đã được thể hiện trong anh em, người nào cũng ý thức mình phải tu sửa nhiều hơn để bớt gánh nặng cho Cha. Buổi họp sáng nay thật cảm động, anh em nhắc nhở nhau trong tình huynh đệ và mọi người đã chung thiên giác trưa ở ngoài trời trong khu cắm trại, buổi thiên trưa hôm đó thật nhẹ nhàng. Đi với Cha là học về Thượng Đế, học mọi trạng thái để đạt tịnh trong cực động, nên hoàn cảnh yên ổn chưa được bao lâu, anh em đã phải thu xếp đồ đạc, cuốn lều, nhổ trại, dời đi chỗ khác vì đã hết hạn. Cuối cùng phải tạm chia làm hai nhóm, nam nữ ở hai khu riêng. Hôm nay là ngày rằm tháng bảy, ánh trăng thật sáng, nhóm con gái hơi buồn vì dọn trại trễ giờ, không được vào thăm Cha, nên đã rủ nhau vào hết một lều lớn, nằm nói chuyện về Cha cho đỡ buồn. Những giai thoại được kể lại thật vui, tình thân của chị em thật đầm ấm khó quên.

Ngày Thứ Bảy 27-8-88: Tôi được vào phòng bệnh thay thế Kim Khanh buổi trưa, để Kim Khanh về trại nghỉ ngơi sau hơn hai ngày ở trong bệnh viện để thông dịch cho bác sĩ và Cha. Nhìn Cha với hai cánh tay bị chích đầy những mũi kim truyền nước biển, cơ thể chịu nhiều đau đớn, bệnh tật từ nhỏ, nhưng tình thương thì tràn đầy và ý chí luôn luôn vững mạnh, đã nêu một gương sáng đáng kính phục.

Ngày Chủ Nhật 28-8-88: Sáng nay vào khoảng 10:30, Thầy đã bất ngờ ghé thăm khu cắm trại, nét hân hoan, sung sướng hiện rõ trên gương mặt mọi người. Thầy đã đến ngả lưng

trên chiếc võng mắc giữa hai thân cây, mọi người đứng, ngồi xung quanh, nghe Thầy nói chuyện về "thanh tịnh hồ" và ý nghĩa "Định, Diệu" trong hai chữ "đất nước". Phái đoàn đi theo Thầy đến gồm hai xe, do anh chị Bá và Lan Anh hướng dẫn. Khoảng 20 phút sau, Thầy từ giã để vào bệnh viện thăm Cha, có anh Marc Lapousse đi theo để quay phim. Hôm nay sức khỏe của Cha rất khả quan, ăn ngủ gần như bình thường. Thầy có dạy : "Điển quang là vô cùng, nhưng thể xác là hữu hạn, phải biết lo cho đầy đủ." Cha đã làm việc quá sức từ trước Tết Hồi Sinh cho đến nay, mà không sắp xếp để lập lại trật tự ngũ tạng, nên bị ngã bệnh. Cha mang thân xác con người, nên cũng phải chịu chung cái luật này. Nhờ đó, sau này Cha sẽ biết cách giữ gìn hơn.

Ngày Thứ Hai 29-8-88: Anh em thu dọn để trở về khu cắm trại cũ. Trời mưa suốt ngày, cảnh vật âm u, lạnh và buồn. Dù mưa gió, anh em cũng ngồi tại lều cá nhân để thiên chung ba buổi. Tối đến quây quần quanh lửa trại, ăn bắp nướng, luân phiên ca hát và nói chuyện, nhưng niềm vui không trọn vẹn, vì thiếu vắng Cha mà không ai được phép vào thăm Cha nữa (theo lệnh của Thầy).

Ngày Thứ Ba 30-8-88: Chiều buồn anh em rủ nhau ra bờ hồ, ngắm cảnh hoàng hôn. Tại đây có một nhóm người Mỹ trình bày phim ảnh nghiên cứu về thiên nhiên (cây cỏ, súc vật và tài nguyên) của tiểu bang New Jersey. Chúng tôi dừng lại xem và học được nhiều điều hay. Tinh thần phục vụ, cống hiến sự hiểu biết của mình, để rồi nhận sự trao đổi kiến thức với mọi người hầu tiến hoá thêm, đã giúp nước Mỹ tiến nhanh về khoa học vật chất.

Ngày Thứ Tư 31-8-88: Buổi chiều nay, được tin Cha được chuyển sang bệnh viện tỉnh Philadelphia, vì bác sĩ tại đây không thể định được căn bệnh của Cha. Được tin này, Thầy đã ra lệnh ngưng buổi nói chuyện với cộng đồng của Cha, dự định vào ngày chủ nhật sắp tới. Và Thầy khuyên phái đoàn nên giải tán trở về, vì nhiều lý do : Trời đã trở lạnh, để bị

cảm khi phải ngủ đất, tài chánh không cho phép vì thời gian Cha trị bệnh sẽ kéo dài không biết đến bao lâu.

Ba ngày dài chờ đợi tin Cha từ bệnh viện mới, không khí thật buồn, mặc dù anh em bày nhau đi bơi, đi chèo thuyền, nhưng vẫn chẳng vui được. Tối thứ bảy 3-9-88, anh chị Bá đưa anh chị Kiệt vào "nhập trại" và đem tin Cha đã khỏe. Mọi người như trút được nỗi lo!

Ngày Chủ Nhật 4-9-88: Trời mưa suốt từ sáng sớm, các anh đề nghị đi bắt cua, đào nghêu ngoài ven biển cho đỡ buồn. Kết quả, ngồi chờ mãi, chỉ được ba con ghe, anh em đành bỏ tiền mua sẵn cho tiện việc. Nhờ thay đổi không khí, hưởng gió biển sau cơn mưa, mọi người như được tươi mát trở lại. Nhờ mấy con nghêu làm quà ngoại giao với mấy người Mỹ láng giềng (cùng cắm trại chung một khu). Các anh đã có thêm bạn ca hát cho đêm lửa trại. Trong khi đó, các bạn nữ được phép theo anh Bùi Toán đến thăm Thầy. Thầy vui như không có chuyện gì xảy ra, và Thầy đã đề nghị chị Lan Anh thuyết trình về phép dưỡng sinh, cách ăn uống đúng quân bình âm dương để đạt sức khỏe. Buổi nói chuyện kéo dài đến khuya, nên mọi người được dịp thiền chung lúc 12 giờ khuya, và ngủ lại nhà Thầy một đêm.

Ngày Thứ Hai 5-9-88: Lúc 9 giờ sáng, chúng tôi tạ từ Thầy để về trại. Các anh đã dọn dẹp lều xong xuôi. Tình thế bắt buộc đã khiến chúng tôi phải rời "mật khu". Trước khi về Washington D.C., anh Bùi Toán đã đưa năm người trong phái đoàn đến bệnh viện ở Philadelphia để đưa Kim Khanh vài vật dụng cần thiết, và cũng để thăm hỏi về tình trạng sức khỏe của Cha. Được biết Cha vẫn bình thường, chúng tôi thấy an tâm đôi chút, và chỉ còn biết cầu nguyện.

Theo các bạn ở Washington kể lại, dù đã đăng báo cáo lỗi về sự đình hoãn của buổi thuyết giảng, nhưng có một số đông người không đọc báo, nên vẫn đến dự vào chiều chủ nhật vừa qua. Có hai bạn đạo đã phải chờ sẵn

ở phòng hội để cáo lỗi. Bạn đạo tại đây đã sốt sắng bàn tính, rút kinh nghiệm kỳ này, để kỳ sau sẽ tổ chức thật quy mô, chỉ cần Cha được vui khỏe là xong hết!

Ba tuần lễ đã qua, nhiều kích động dồn dập: thể xác Cha bị nạn để được điều luyện, anh em các nơi cũng bị thử thách về dũng chí và lòng trung tín. Cho dù chông gai còn nhiều, những người chiến sĩ của Tình Thương và Đạo Đức vẫn luôn giữ vững một đức tin không dời đổi, vẫn quyết một lòng làm việc vì lợi ích chung và để tâm thức được tiến hóa, trở về hòa tan trong biển yêu muôn ngàn sắc thái của Đấng Cha Lành./.

thơ

NHỚ CHA

(Con kính dâng tình thương mến đến với Cha)

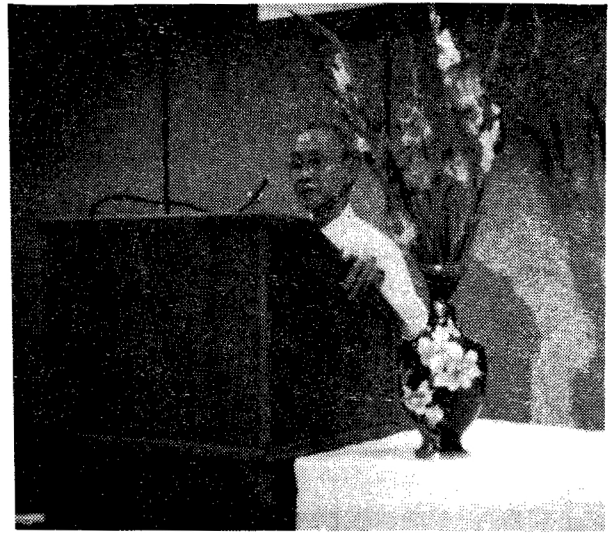
*Đêm qua thiên định con mơ
Thấy Cha bệnh nặng thần thờ tâm con
Thương Cha trong dạ héo hon
Giữ mình tỉnh giấc milặng còn gọi Cha
Thương Cha ân nghĩa đậm đà
Thân Cha ốm yếu xông pha cuội đời
Nghe tiếng Cha gọi con ơi
Thương yêu đoàn kết nhớ lời Cha khuyên
Đừng nên suy nghĩ liên miên
Nhớ lời Cha dặn ráng thiên trợ nhau
Lời Cha căn dặn trước sau
Ta nên ghi nhớ mau mau thực hành
Để mau kết quả cho nhanh
Cha con trở lại đất lành Thượng Ngươn*

Hạnh Lưu

HÌNH ẢNH BUỔI THẢO LUẬN CỦA CHA NHÃN HÒA VÙNG WASHINGTON D.C. TẠI KHÁCH SẠN

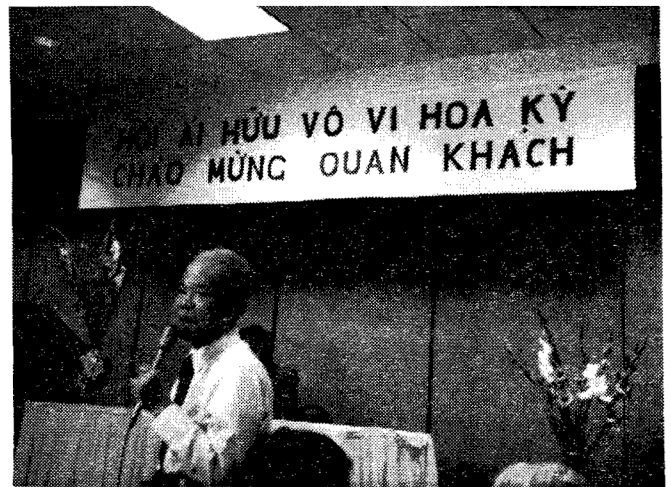
Anh Nguyễn Thanh Bá đang giới thiệu chương trình.

Cụ Nguyễn Hữu Phú đang phát biểu cảm tưởng.

Quang cảnh phòng họp tại khách sạn Holiday Inn, Virginia.

Cụ Trần Như Thuận, Hội Trưởng Hội Người Việt Cao Niên vùng Hoa Thịnh Đốn đang đặt câu hỏi với Cha Nhã Hòa.

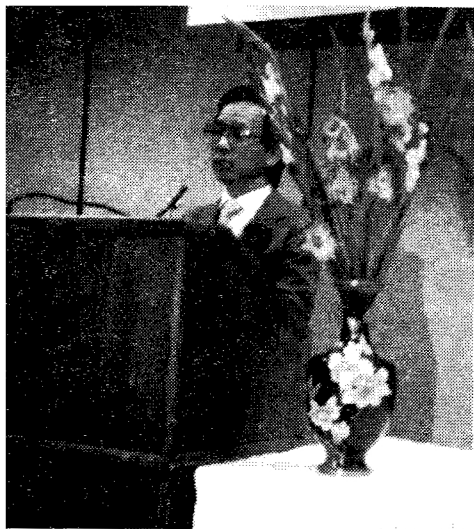

Anh Viên Mãn, một thân hữu vùng Washington D.C. đang đứng lên đặt câu hỏi.

Các bạn đạo chụp hình lưu niệm với Cha Nhã Hòa trước khách sạn Holiday Inn, sau buổi thuyết giảng với đại diện cộng đồng và báo chí tại đây.

HÒA VỚI ĐẠI DIỆN CỘNG ĐỒNG VÀ BÁO CHÍ HOLIDAY INN NGÀY CHỦ NHẬT 21-8-88.

*Anh Bùi Toán đang có vài lời giới thiệu
Cha Nhấn Hòa với cử tọa.*

Cha Nhấn Hòa đang trả lời những câu hỏi của mọi người.

*Anh Nguyễn Hữu Thu, nhân viên sở Xã Hội
Virginia, đang đặt câu hỏi với Cha Nhấn Hòa.*

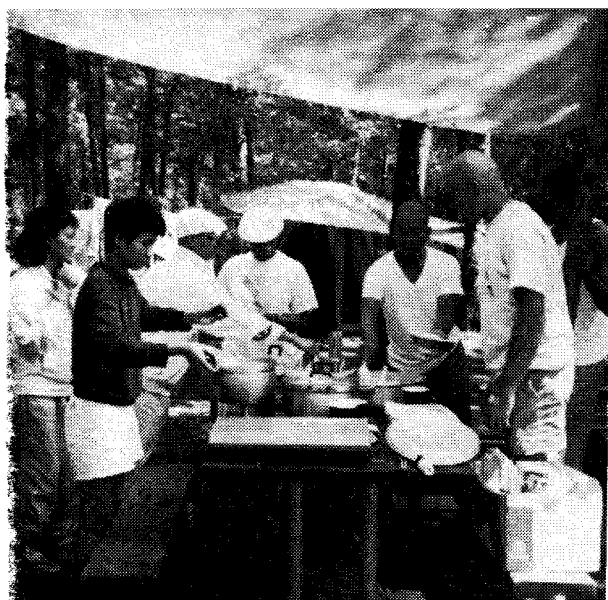

*Sau buổi thuyết giảng với đại diện cộng đồng và báo
chí vùng Washington D.C., Cha Nhấn Hòa và cả
phái đoàn đến dùng bữa cơm tối thân mật tại Pizza
Hut do gia đình chị Lài khoản đãi.*

HÌNH ẢNH SINH HOẠT CỦA CÁC TU SINH
VÀ BẠN ĐẠO TẠI KHU CẮM TRẠI
BASS RIVER STATE FOREST TỈNH NEW GREYTN,
TIỂU BANG NEW JERSEY.

Dù vắng Cha, nhưng các bạn đạo vẫn thiền chung đều đặn. Đây là hình ảnh một buổi thiền chung lúc 12 giờ trưa ở ngoài trời, trong khu cắm trại.

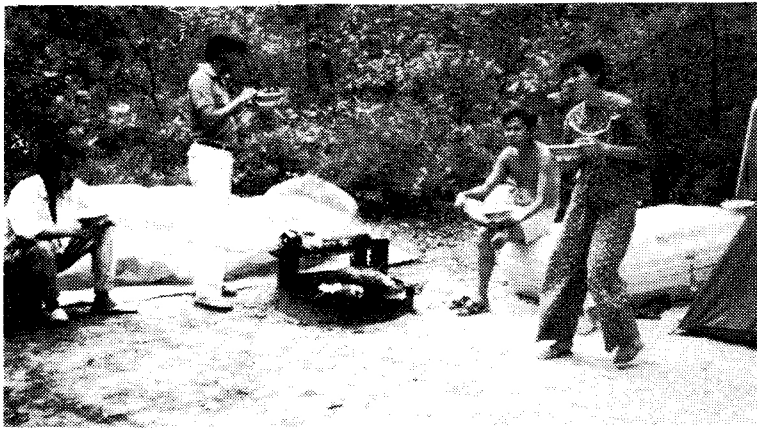
Các tu sinh và bạn đạo đang chuẩn bị dùng bữa trưa tại khu cắm trại.

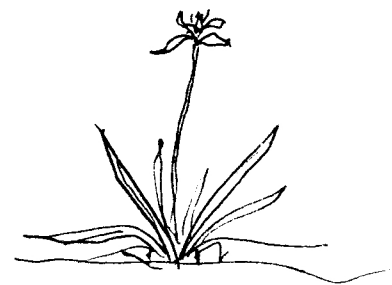
Các bạn đạo và tu sinh đang chơi bóng chuyền.

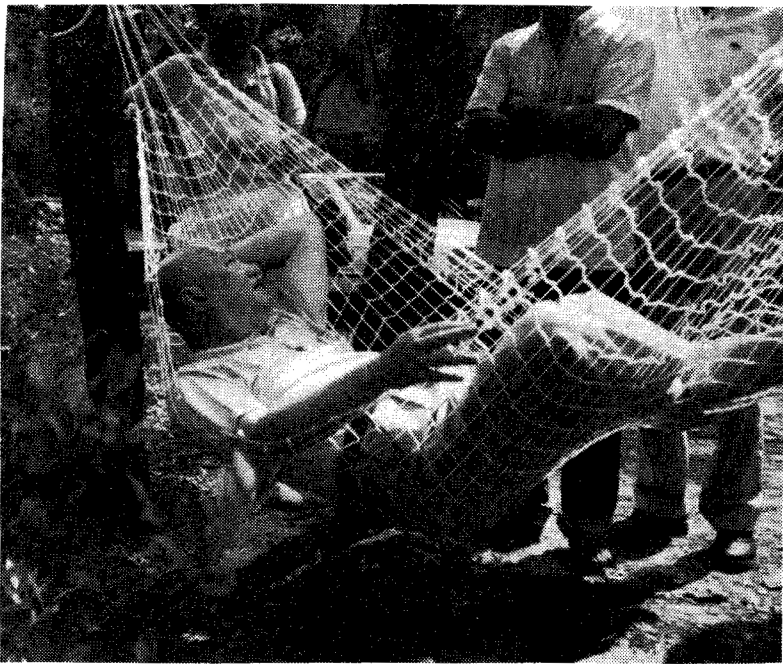
*Đàn hát trong thời gian chờ đợi Cha trở về.
Đây là anh Khải và anh Hùng.*

Mỗi ngày có hai người phụ trách việc rửa chén và dọn dẹp. Hôm nay là phiên trực rửa chén của chị Vân Khanh và anh Vũ Khánh Tường.

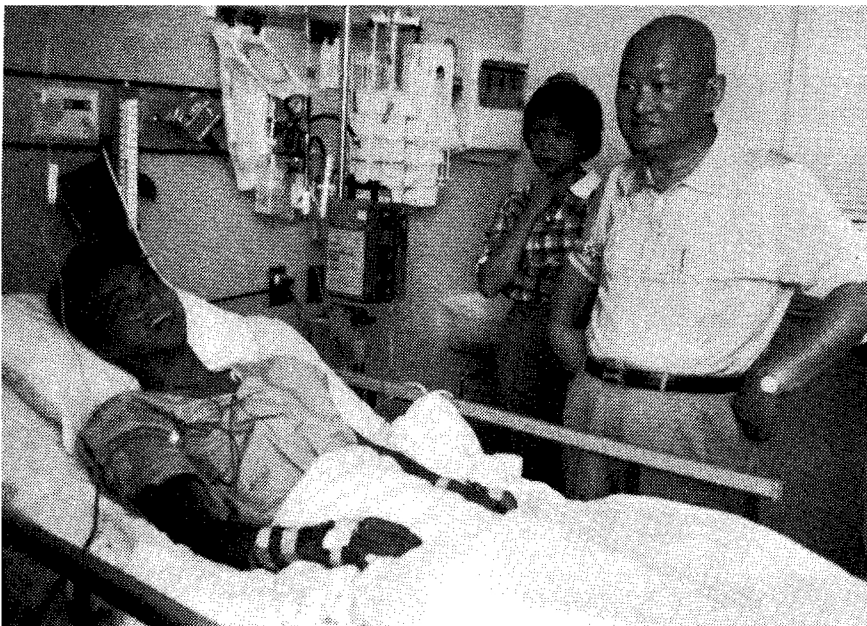
Các bạn đạo sinh hoạt lửa trại với những trái bắp nướng, và những bài hát cộng đồng, trong những ngày chờ đợi Cha bình phục. Thiếu vắng bóng Cha, đêm tưởng chừng như dài vô tận...

Thầy Tám nằm trên võng tại khu cắm trại, và đang giảng dạy cho đàn con đang đứng xung quanh, yên lặng lắng nghe.

Thầy Tám bất ngờ ghé thăm khu cắm trại. Đây là hình ảnh Thầy chụp chung với đàn con đang chờ đợi Cha trở về.

Thầy Tám đến thăm Cha Nhân Hòa tại bệnh viện New Jersey ngày chủ nhật 28-8-88 trước khi Cha được chuyển đi Philadelphia.

Du hành thuyết giảng ngoài Trời,
 Thanh niên tuổi trẻ, lập đời Tân Dân.
 Chung vui đóng góp một phần,
 CHA yêu cùng dự, lần lần giải mê.
 Ra đi chẳng muốn trở về,
 Cộng đồng qui một, hướng quê một lòng.
 Tham thiền hát xướng chung phòng,
 Tiễn đưa có bạn chung lòng thương yêu.
 Cùng xe bàn bạc đạo triêu,
 Tiến lên không dứt, đạt nhiều thức tâm.
 Nhà in bạn đạo thì thăm,
 Giữ tâm thanh tịnh, hướng tâm khai quang.
 Xe đã sắp sẵn đầu đàng,
 Đưa người mến đạo, bước sang thực hành.
 Tình thương sống động em anh,
 Nước Trời chung rửa, thân hành đạt an.
 Khí thanh tại thế thừa hành,
 Đến thăm bạn đạo, tâm lành cảm giao.
 Com thanh đạm bạc ăn vào,
 Chia phần dưa hấu, thấm vào tâm can.
 Khùng rồi lại tấm cảm an,
 Nước sông thanh nhẹ, Trời ban thanh bình.
 Hồ thanh lại được trầm mình,
 Hái rau, bắt ốc đẹp xinh tình Trời.
 Đến nhà bạn đạo thỉnh mời,
 Ngọc Quang anh chị mời xơi com Trời.
 Nhấn đi, nhấn lại nhiều lời,
 Mời Thầy đến ngự thành thơ an nhàn.

du hành

Dâng hoa đánh lễ đàng hoàng,
 Tâm lành áo trắng, cảm an, cảm hòa.
 Trong xe cởi mở tình CHA,
 Nụ cười tươi đẹp như hoa tại trần.
 Đi theo đóng góp một phần,
 Xem hình tượng giả xét cân người đời.
 Ra đi chào hỏi mở lời,
 Vui cùng bạn đạo giữa trời thanh quang.
 Chẳng còn luận điệu mơ màng,
 Lo tu chung sống, bạc bàn khắp nơi.
 Gặp THẦY đón tiếp tận nơi,
 Vui say bàn bạc giữa trời camping.
 Đổi trao, trao đổi chơn tình,
 Chung ăn một bữa cảm mình luật Trời.
 CHA thương giải thích hết lời,
 Bác Mạnh tề chỉnh, thành thơ phân tình.
 Nghe qua chơn lý cảm mình,
 Chung vui no bụng, rõ tình CHA ban.
 Rồi đây cũng phải lên đàng,
 Washington trực chỉ, khai màn Đạo Tâm./

LƯƠNG SĨ HẰNG

Atlantic City, 20-8-1988

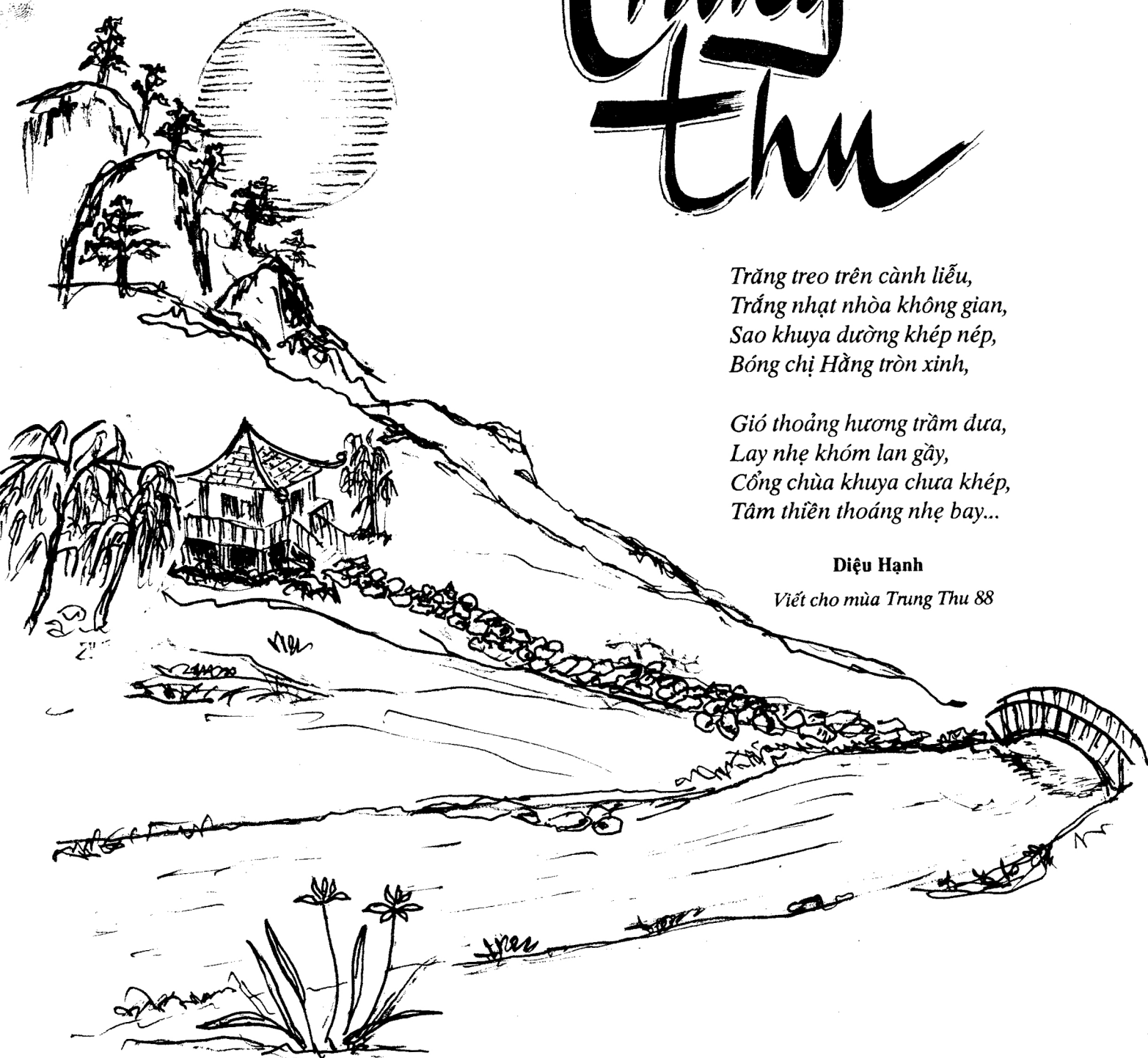
Trăng Thu

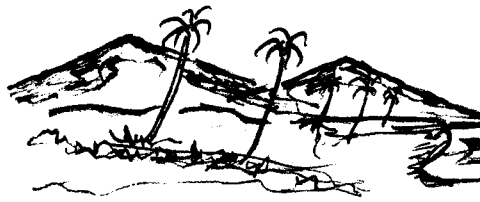
Trăng treo trên cành liễu,
Trăng nhạt nhòa không gian,
Sao khuya dường khép nép,
Bóng chị Hằng tròn xinh,

Gió thoảng hương trầm đưa,
Lay nhẹ khóm lan gầy,
Cổng chùa khuya chưa khép,
Tâm thiên thoảng nhẹ bay...

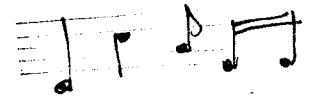
Diệu Hạnh

Viết cho mùa Trung Thu 88

SÓNG NHẠC

Sáng chủ nhật ngày hôm nay, nhằm ngày 11 tháng 9 năm 1988, bầu trời trong xanh, dịu mát, báo hiệu ngày chớm thu đang nhẹ nhàng bước vào vùng trời Orange County thuộc miền Nam California này. Và như thường lệ, vào lúc 10 giờ sáng, có một buổi sinh hoạt thiên chung tại nhà thờ Stanton. Nhưng đặc biệt hôm nay có một sự khác lạ.

Vừa bước chân vào phòng thiên chung, mọi người đã thấy ngay một dàn máy âm thanh đứng ngất ngưởng ở một góc phòng. Một số các anh lãng xăng qua lại để nối dây điện.

Đúng 10 giờ, mọi người bắt đầu ngồi nhắm mắt, tĩnh tâm để bắt đầu buổi thiên chung, mà tiếng lao xao của các anh phụ trách dàn máy âm thanh vẫn còn vang lên nhỏ nhỏ, độ đôi ba phút sau, cái yên lặng mới thật sự bắt đầu. Từ chiếc máy cassette, lời giảng trầm ấm, từ ái của Thầy vang lên, thấm nhập vào từng tâm thức.

Sau phần thiên chung, huynh Bùi Toán lên tường trình về chuyến đi Washington D.C. của Cha Nhấn Hòa cùng một phái đoàn gồm một số tu sinh và bạn đạo. Dù công việc này đã bị trở ngại vào phút chót, vì Cha Nhấn Hòa đã bị cảm nặng sau hơn năm tháng trời làm việc nặng nhọc liên miên không ngừng nghỉ, nhưng tất cả mọi người, không nhiều thì ít, đều học được những kinh nghiệm quý báu.

Tiếp đến, huynh Trần Văn Ngọc, Trưởng Ban Ngoại Vụ của HAHVV Hòa Kỳ lên trình bày về chương trình đón Tết Trung Thu tại Thiên Viện Vĩ Kiên từ ngày thứ bảy 24-9-88 đến chiều chủ nhật 25-9-88.

Phần cuối cùng là một điều ngoại lệ, vì việc

này chưa từng xảy ra tại nhà thờ Stanton. Đó là phần giới thiệu sự thành hình của đoàn văn nghệ Vô Vi, do anh Trần Văn Đức làm trưởng ban. Mở đầu phần giới thiệu, anh Đức đã ngỏ đôi lời tâm huyết, với một niềm mong ước, không phải của riêng anh mà cũng là nỗi khao khát chung các bạn đạo Vô Vi, là được thấy tất cả mọi người cùng ngồi lại bên nhau, tay nắm tay, cùng nhau dần bước trên con đường Đời Đạo song tu. Cùng nhau đem ý Đạo vào lời ca, tiếng nhạc, hỗ trợ cho những nhịp bước trầm hùng đang mạnh tiến trên con đường trở về Nguồn Cội. Sau đó anh Đức cho biết sơ lược về thành phần đoàn văn nghệ Vô Vi, gồm có các ban như sau : ban kịch, ban cải lương, ban ngâm thơ, ban ca sĩ, ban vũ, ban nhạc công, ban soạn nhạc, ban kỹ thuật âm thanh, ban video, ban thu băng, ban chuyển vận, ban trật tự, ban ẩm thực. Theo lời anh Đức thì tạm thời tổng số các bạn đạo trong đoàn văn nghệ Vô Vi là 37 người, đa số là các bạn đạo vùng Nam California. Cũng theo lời anh Đức, thì kể từ nay, đoàn văn nghệ Vô Vi sẽ thường xuyên đến nhà thờ Stanton vào mỗi sáng chủ nhật để tập dượt văn nghệ khoảng một tiếng đồng hồ, vào cuối giờ sinh hoạt thiên chung.

Mở đầu cho chương trình văn nghệ tập dượt ngày hôm nay là phần trình bày của anh Tạ Thái, một người bạn đạo rất trẻ, trong lứa tuổi đôi mươi. Anh Thái đã hát bài "Let it be" bằng hai thứ tiếng Anh và Việt. Đặc biệt là anh đã sửa lại toàn thể bài hát này bằng những lời Đạo. Tiếng hát của người bạn trẻ này vang lên, lắng đọng trong tiếng hòa âm rền vang, như thúc dục kẻ lữ hành đang ngán ngơ, lạc lõng trong cõi mù sương. Lời ca của anh cất lên cao, mở ra những thốn thức reo

vui của những tâm hồn vừa được thoát khỏi những ưu phiền, khắc khoải.

*"When I find myself in times of trouble
Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom - Let it be.
And in my hour of darkness
She is standing right in front of me
Speaking words of wisdom - Let it be..."*

*Bạn thân ơi! Tình tấn tu
Giờ ta đã có pháp chân truyền
Chần chờ chi, không tu tiến mau.
Phải thực hành.
Thầy Cha từ bao lâu khó nhọc
Bạn thân ơi! Quyết chí trở về
Lời nói không chẳng giúp ta.
Phải thực hành.
Phải thực hành - Trong tâm thức
Phải thực hành - Trong đời sống
Hòa ái yêu thương đến muôn nơi
Mới là hành!"*

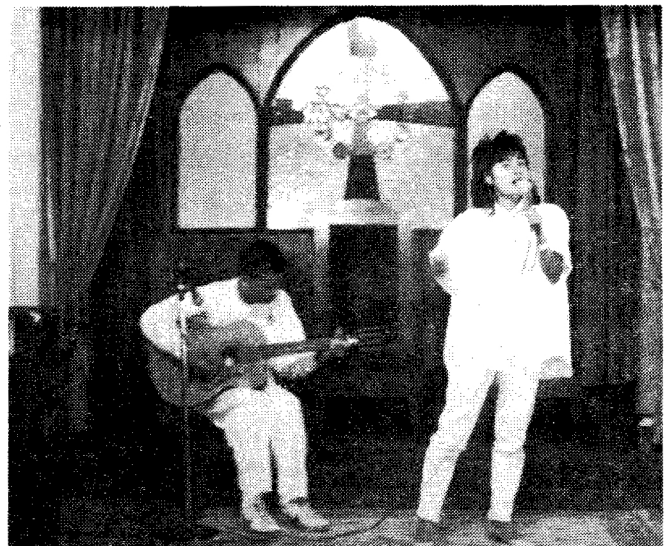

Anh Tạ Thái đang trình diễn bài "Let it be".

Kế tiếp là phần trình bày của cô Phượng Linh, một bông hoa nhỏ nhắn, tươi thắm, đã không ngần ngại đóng góp vào vườn hoa Vô Vi muôn sắc, muôn hương. Trước khi xin phép được hát bài "Tình Cha" do anh Nguyễn Hoàng Long ở Thiên Đường Culver City sáng tác, Phượng Linh đã ngỏ lời duyên dáng : "Nếu có điều chi sơ xuất, xin các bác, các anh chị mở lượng từ bi" Khi nghe đến đây, mọi người đã phải cười xòa. Cô nói tiếp : "Như lời Thầy và Cha thường nhắc nhở hãy tha thứ và thương yêu". Những tiếng vỗ tay đã nổi lên dồn dập trước lời nói ngắn gọn và xúc tích của cô bé còn quá trẻ này. Trong khi phần đông các em khác cùng trang lứa, chữ Việt thì đã quên, mà cả tiếng Việt cũng nói không rành, thế mà cô bé này đã phát biểu được những lời rất dễ thương. Giọng hát thánh thót của Phượng Linh cất lên cao, đưa người nghe đến cõi mênh mông của trời cao, biển rộng, sông dài, lồng trong tình yêu cao cả của Đấng Cha Lành.

*"Cha đã xuống nơi đây,
Mảnh đất này vui khổ,
Ngài đến đây tận độ,
Chúng sanh bớt lạc loài..."*

*Cha ơi! Hỡi Cha ơi!
Suối tình Cha tuôn chảy,
Biển yêu Ngài vô tận,
Núi ân nghĩa chập chùng..."*

Cô Phượng Linh đang hát bài "Tình Cha" với sự đệm nhạc của anh Thanh Huy.

Âm ba diu dặt của tiếng nhạc ngân lên cao, tỏa ra êm dịu như những giọt nước trong lành đang nhịp nhàng rơi xuống thấm mát tâm hồn. Chỉ trong khoảnh khắc, những nốt nhạc đầu tiên đã đưa ngay đến hình ảnh Người Cha thân yêu, hiện đang gánh chịu bao nhiêu khổ nhục, thay cho đàn con bơ vơ, lạc loài. Tôi chợt thấy mắt mình cay cay, và một nỗi ngậm ngùi dâng lên nghẹn cổ, như một cơn sóng to, bất ngờ bủa vây, đổ xuống. Mắt tôi nhòa đi...

*"Cha ơi! Hỡi Cha ơi!
Suôi tình Cha tuôn chảy,
Âm ba Ngài rung động,
Mong con trẻ trở về."*

Những lời cuối cùng của bản "Tình Cha" vừa chấm dứt thì bản "Tình tu" lại được tiếp tục qua phần trình bày của anh Nguyễn Hữu Quyền và anh Trần Văn Đức, nhắc nhở sự trở về con đường tu tâm, sửa tánh của những tâm hồn đã thức tỉnh.

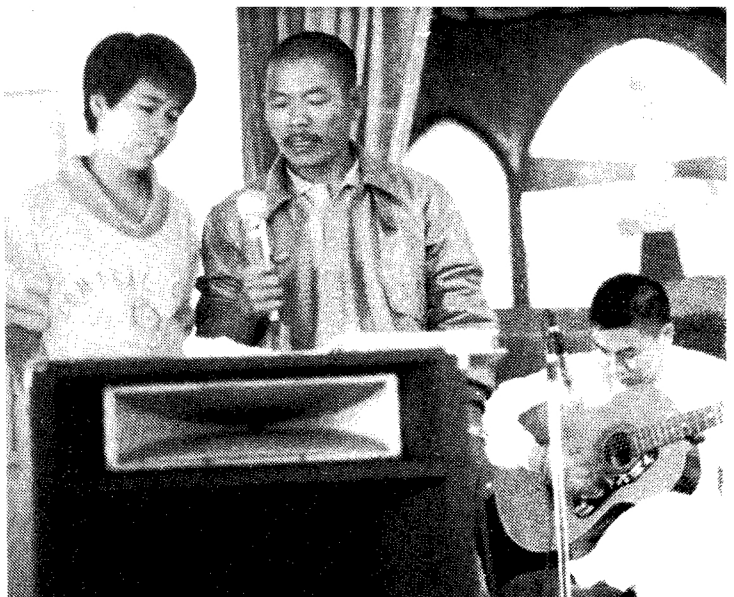
"Bước chân từ ái" được tiếp nối qua tiếng hát của chị Nguyễn Thị Huệ với sự phụ họa của anh Đức. Âm vang trầm hùng của những bước chân đang tiến mạnh trên con đường trở về làng quê xưa, phương trời cũ, lại tiếp tục vang lên rộn ràng trong niềm tin yêu mới, rất thiết tha, rất chân thành.

*"Kìa là ánh trăng,
Lung linh vang tận đỉnh trời,
Kìa là ánh sao,
Chan hòa tỏa khắp muôn nơi,
Từng ngày tháng qua,
Ru nhẹ bao phương trời nắng ấm,
Cất tiếng yêu thương,
In đậm mãi trong tim người..."*

*Tìm về cố hương,
Bao niềm tin còn mãi nơi này,
Bền lòng cứ đi,
Cho dù thử thách gian nguy.
Hằng nguyện sắt son,
Quyết thành công trong mùa nắng mới,
Tiếp nối oai linh,
Xây đắp thương yêu dài lâu,
Lòng đã nguyện thề,
Bước chân mềm đi khắp nơi nơi."*

Cặp song ca Đức-Quyền đang hát bài "Tình tu",

Chị Huệ và anh Đức đang hợp ca bản "Bước chân từ ái"

Khi những âm vang của "Bước chân từ ái" đã khuất xa, nhỏ dần...thì anh Đức, tay cầm micro, đứng trên bục cao, đưa mắt nhìn xuống hàng ghế phía dưới, để tìm kiếm "nhân tài ẩn dật". Và ánh mắt tinh nghịch của anh dừng lại ở hàng ghế đầu, chiếu thẳng đến anh Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ đang ngồi cười mím chi rất là thoải mái. Không thể từ chối được lời mời của anh Đức, vì đã ngồi đây vay những tiếng nhạc thì cũng phải trả lại bằng những lời ca, nên anh Bùi Toán đã lên hát bài "Bà mẹ quê". Những tiếng vỗ tay đánh nhịp theo điệu nhạc vang lên đây đó.

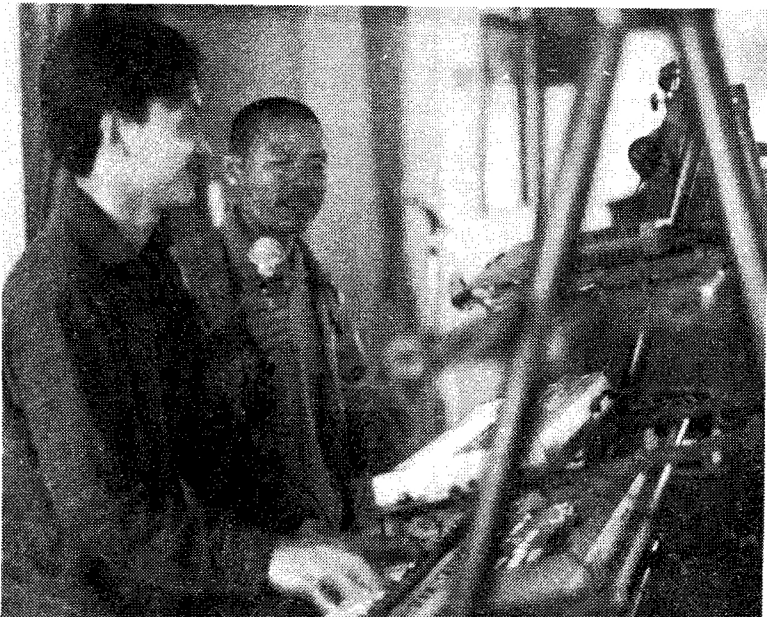

Anh Bùi Toán đang hát bài "Bà mẹ quê".

Cuối cùng là phần đóng góp của một bạn đạo phương xa, đến từ miền Tây Bắc Hoa Kỳ, vùng trời xanh tươi muôn thuở, Washington State. Người bạn đạo này không xa lạ gì đối với chúng ta. Đó là anh Mười Hòa. Vẫn với dáng vẻ thông dong, vui tính, nụ cười thân thiện lúc nào cũng nở trên môi. Anh Mười Hòa đã hát hai bài với những lời ca ngợi những nét đẹp Quê Hương, nói lên sự phấn đấu hào hùng suốt giòng lịch sử của giòng giống Rồng Tiên. Tiếng vỗ tay tán thưởng nổi lên rộn rã, những tiếng kêu "bis" vang lên. Nhưng thời gian thì có hạn. Đến đây, anh Đức có đôi lời cảm tạ và giới thiệu chương trình tập dượt văn nghệ tuần sau.

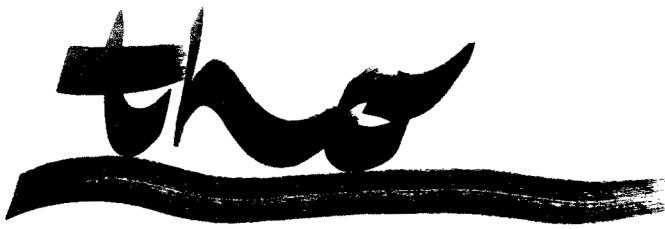

Anh Mười Hòa, vừa đến thăm miền Nam California, đang đóng góp những bản nhạc rất hay.

Anh Đức và Quốc Anh đang điều chỉnh dàn máy âm thanh

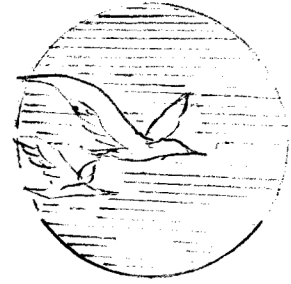
Bây giờ đã là 1 giờ trưa, mọi người xuống phòng ăn dùng một bữa cơm chay thân mật với món mì xào thập cẩm và món bánh khúc nóng hổi vừa thổi vừa ăn rất ngon, do bác Bích làm. Mọi người vừa ăn, vừa chuyện trò thân ái. Dư âm của buổi văn nghệ vừa qua, dường như vẫn còn văng vẳng đâu đây. Những nốt nhạc thánh thót đó, như những làn sóng nhỏ, hàng hàng, lớp lớp, tiếp nối chập chùng, chảy xuôi ra vùng biển rộng, tìm đường trở về NGUỒN cũ, QUÊ xưa./.

THƠ MỞ TRÍ

Hai cây đuốc THẦY - CHA soi sáng,
Khắp năm châu nhiều ngọn lưu ly,
Lòng nghĩ suy con rất mừng thầm,
Mong Cha Mẹ đời dào sức khỏe,
Hai tấm gương lòng quyết khắc ghi,
Mong bạn đạo từ nay noi dấu,
Khắp năm châu quyết chí tu thiền,
Xem nhiều thơ, lòng này vui sướng,
Nhờ Pháp thiên Đạo Pháp Vô Vi,
Cây đèn lòng lưu ly ngời sáng,
Sự thức tâm biết bạn hơn tôi,
Quyết chung vui thi thơ phơi phới,
Ba năm tròn thiền định trải qua,
Sự thiền định pháp màu thanh nhẹ,
Trí mở mang bình thân ưu phiền,
Nhờ Thầy - Cha hôm sớm giải khuyên,
Con nên nhớ cuộc đời là tạm,
Trong phút giây trước ô quá nặng,
Lòng những mong trả hết nghiệp duyên,
Trường tồn là tâm ta hướng Phật,
Khỏi ưu phiền nặng gánh hai vai,
Lời vàng ngọc Cha - Thầy thường nhắc,
Phận làm con quyết chí công phu,
Mong bạn đạo thức tâm ngộ tỉnh,
Mong gặp nhau nhiều khóa Hội hè,
Nghe Thầy - Cha giảng điều hữu ích,
Pháp Vô Vi cứu trọn linh hồng,
Gương Cha - Thầy tận tụy hy sinh,
Trên đời môi Cha cười cười mở,
Nụ cười kia sáng chói như gương,
Mong bạn đạo thấp thêm cây nến,
Phật tức tâm, chứng tại tấm lòng,
Tâm nhất trí, bao giờ cũng đạt./

Phan Hai
Pensacola, Florida
10-9-1988

NIỀM VUI

Kính Dâng Cha

Cha đến đây mang niềm vui tới
Chúng con hòa phấn khởi vô biên
Phá tan thác mắc ưu phiền
Từ lâu ôm ấp triền miên khó bày
Cha la mắng ra oai ban phát
Lại đánh đòn để phạt nửa cơ
Thấy Cha chẳng có làm lơ
Con nào Cha cũng lo cho thật nhiều
Sau ba ngày thương yêu dẫn dắt
Chúng con mừng thất chặt đệ huynh
Cha con trông thật chí tình
Vây quanh han hỏi anh mình trả lời
Cha cho biết các nơi đều xứng
Houston này được đứng thứ hai
San Diego đáng mặt anh tài
Cha khen anh chị miệt mài hơn xưa
Hãy gắng thêm Cha vừa lòng lắm
Chúng con cùng lắm dẫm theo sau
Hẹn Cha mà tới lần sau
Khẽ cười Cha bảo đứa nào cũng ngoan.

Đinh Văn Tư
Houston, Texas
3-8-88

Sinh hoạt tại Thiên Viện Hai Không

Mùa hè năm nay, bạn đạo San Jose và vùng lân cận cố gắng tranh thủ thời gian để hoàn tất ba dự án khuếch trương Thiên Viện Hai Không, gồm những công việc sau : xây cốc Cha Nhấn Hòa, xây trà đình nơi cốc Thầy Tám, và đặc biệt là mở rộng phòng giảng, sát bên mobile home, có thể đủ chỗ cho 100 bạn đạo một cách thoải mái, vào những khóa tu học hoặc sống chung với Thầy Tám và Cha Nhấn Hòa trong tương lai.

Vì ba ngày cuối tuần quá ngắn ngủi, một số bạn đạo đã tình nguyện, hoặc thu xếp việc nhà, hoặc nghỉ phép ở sở, để có thể lên Thiên Viện ngay từ tối thứ tư và ở đến cuối tuần. Nhờ tinh thần phục vụ cao độ này, nên Thiên Viện Hai Không thay đổi rất mau chóng.

Vào đêm 26-8-1988, là đêm rằm tháng bảy, xe dò từ San Jose lên đến nơi, thì lạ thay, cái patio che mặt tiền của mobile home đã biến mất, chỉ còn trơ những sườn gỗ, căn nhà im lặng, không một bóng người.

Sau khi xá kiếng Vô Vi, và xếp thức ăn vào tủ lạnh, chúng tôi đi lần ra trà đình, nơi cốc Thầy. Ánh trăng dịu dịu, soi sáng cả khu rừng. À! Thì ra các vị thợ đã di cư ra đây để ngủ, vì khí trời quá nóng bức.

Khung cảnh Thiên Viện vào đêm trăng thật huyền diệu. Văng vẳng tiếng suối rì rào hòa cùng tiếng đế ni non, rả rích, tiếng "kéo cửa" trầm bổng, tất cả hợp thành một tấu khúc bất hủ của thiên nhiên và người. Dưới chân đồi núi phía xa, lấp lánh những ánh đèn như muôn vạn đóa hoa li ti.

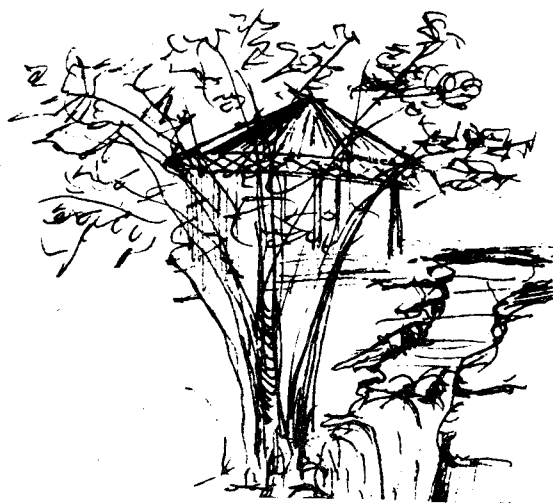
Ngồi thiền dưới đêm trăng, hưởng thanh khí điển dồi dào, lòng tôi bỗng dâng niềm thương yêu chan chứa, bao nhiêu nỗi nhọc mệt trong tuần đột nhiên chấp cánh bay xa.

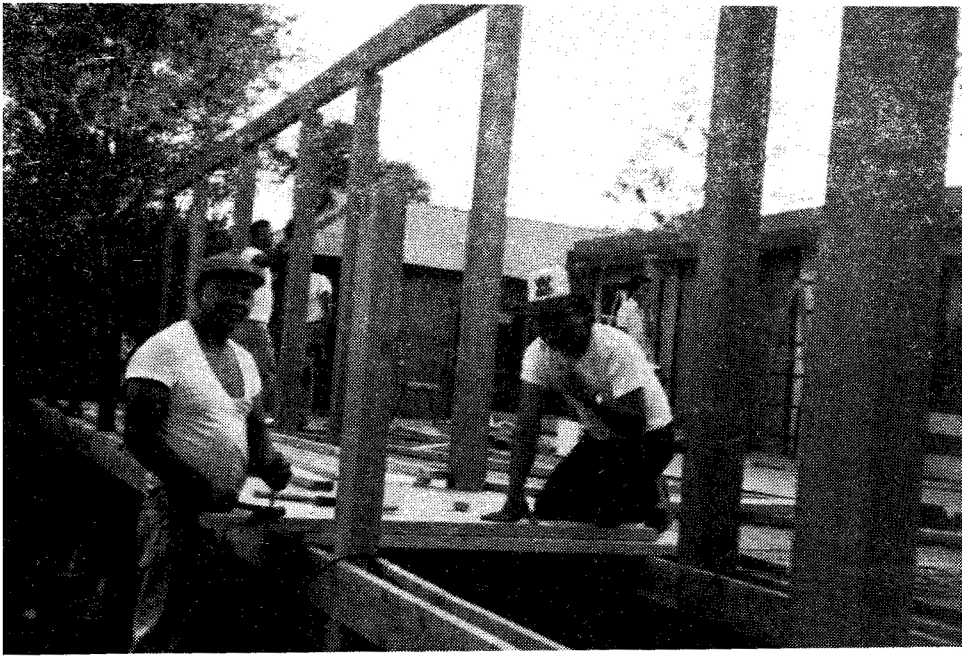
Sau những buổi dang nắng khiêng cây, đẽo gỗ, ai ai cũng yêu mến giờ phút nghỉ ngơi nơi trà đình vào buổi chiều tối, vui với gió mát trăng thanh.

Giờ nghỉ trưa nơi suối kiêu không kém vị thần tiên. Bạn có thể nằm dài trên băng ghế gỗ, bắc ngang giữa dòng suối, ru ngủ trong tiếng nước reo vui, xung quanh là tiếng xào xạc của cây lá đan vào nhau, trên cao là bầu trời xanh thăm thẳm.

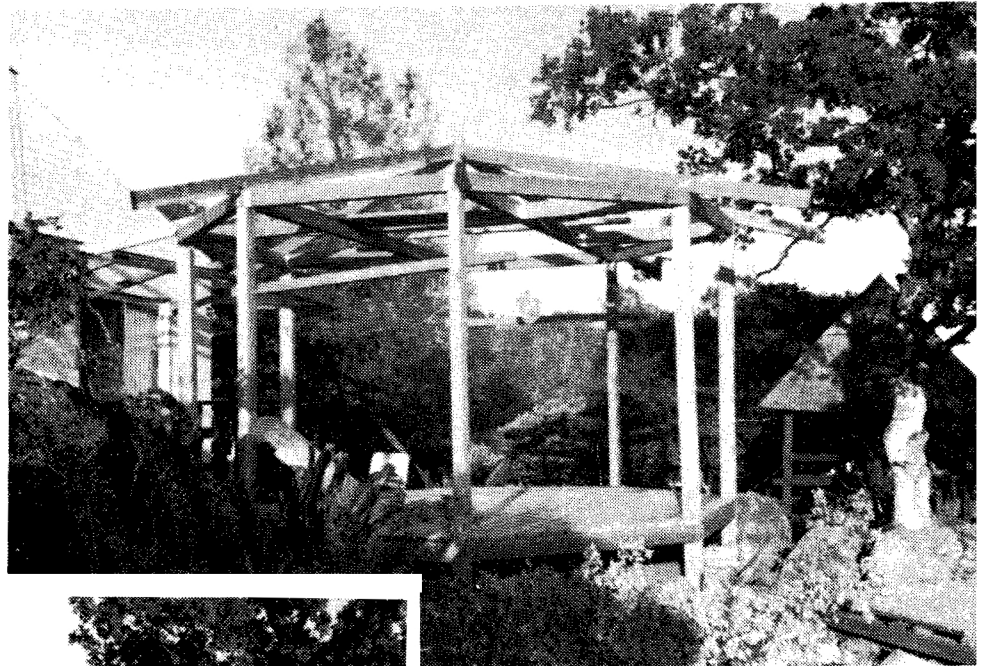
Công việc xây cất ở Thiên Viện dù cho nhọc mệt, nhưng với phong cảnh nên thơ, tình thương yêu huynh đệ khẩn khít, "Hai Không" luôn luôn quyến rũ một số đông bạn đạo lên đây công tác đều đặn, với niềm mong ước được đóng góp một phần nhỏ cho cơ đồ tâm linh của Thượng Đế./.

Xuân Mai
San Jose, California

Anh Lý Vinh và anh Nguyễn Minh Triều đang sửa sang lại phòng giảng tại T/V Hai Không.

Hình ảnh trà đình của Thầy Tám tại T/V Hai Không, đang được xây cất.

Các bạn đạo San Jose đang dựng mái trà đình của Thầy.

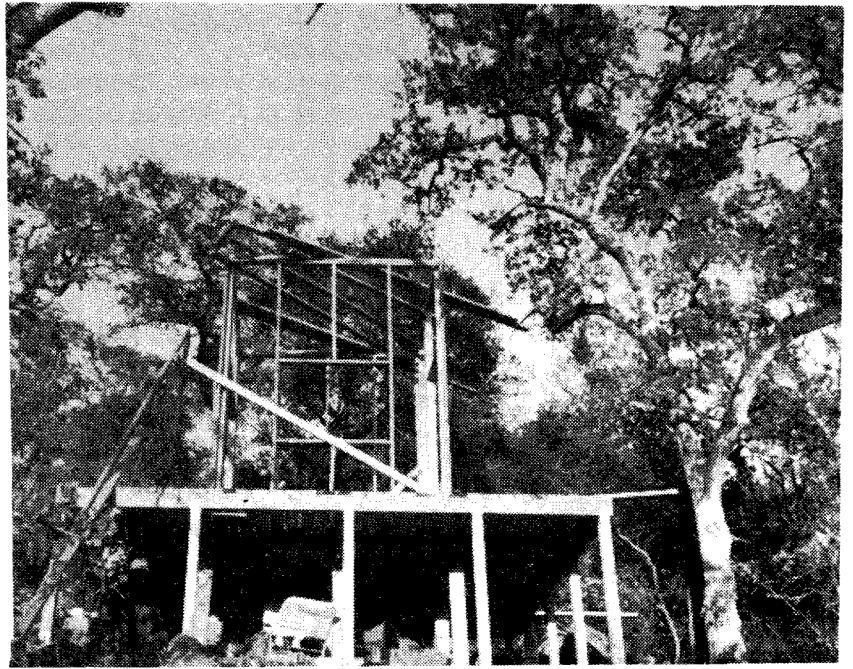
THIÊN VIỆN HAI KHÔNG

(Họa bài thơ "Đi thăm T/V Hai Không
của bác Cả ở San Jose)

Điểm quang thu hút kẻ chơn tình.
Đường lên Hai Không cây trái xinh.
Rừng núi thanh cao lòng qui ẩn.
Nghiệp sống nặng mang tạm xa đình.
Chen chốn hồng trần, tâm hướng Đạo.
Pháp luân năng tập, nguyện đạt minh.
Tọa thiền trên đỉnh, thân an tịnh.
Suối mát rửa tâm, vạn sự bình./.

Hồ Huệ

Rosemead, California

Cốt của Cha Nhân Hòa tại T/V Hai Không, đang chờ bàn tay khéo léo của tu sinh Hiệp để hoàn tất việc lợp mái và vách tường.

Ban nhà bếp đang nghỉ ngơi bên giòng suối tại T/V Hai Không.
Đây là chị Xuân Mai và chị Hồng Tâm.

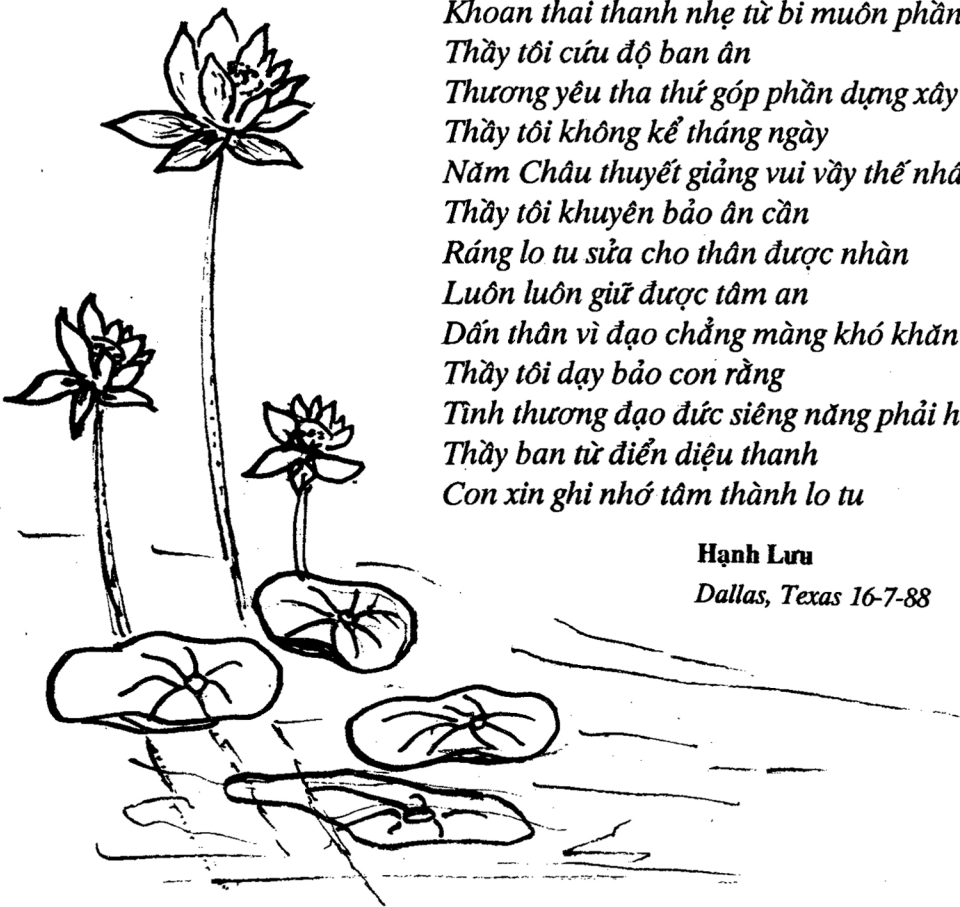
Thầy tôi

(Con kính dâng tình thương mến đến với Thầy)

Thầy tôi tuổi ngoại lục tuần
Nhìn vào ra vẻ độ chừng năm mươi
Thầy tôi nét mặt thật tươi
Miệng luôn luôn nở nụ cười Phật Di
Ngồi nằm ăn ngủ đứng đi
Khoan thai thanh nhẹ từ bi muôn phần
Thầy tôi cứu độ ban ân
Thương yêu tha thứ góp phần dựng xây
Thầy tôi không kể tháng ngày
Năm Châu thuyết giảng vui vầy thế nhân
Thầy tôi khuyên bảo ân cần
Ráng lo tu sửa cho thân được nhàn
Luôn luôn giữ được tâm an
Dấn thân vì đạo chẳng màng khó khăn
Thầy tôi dạy bảo con rằng
Tình thương đạo đức siêng năng phải hành
Thầy ban từ điển diệu thanh
Con xin ghi nhớ tâm thành lo tu

Hạnh Lưu

Dallas, Texas 16-7-88

VỀ ĐÂY

Trên trời lấp lánh ngàn sao,
Đêm nay em thức đón chào sao đặng.
Nhìn sao em nhớ chị Hằng,
Sao không thấy bóng chị Hằng nơi mô?
Nằm đây, bên cạnh cốc Thầy,
Ngước nhìn sao sáng lòng đây an nhàn.
Gió hiu thổi nhẹ tâm an,
Nhạc vang khúc hát Mai An: "Cốc Thầy".
Bốn bề thanh tịnh đó đây,
Thân tâm hòa cảm vui vầy biết bao.
Tiền muôn chưa chắc được nào,
Tâm hồn an lạc, nói sao hết lời.
Mượn trang giấy mực tỏ lời,
Ghi lại hình ảnh của thời xa xưa.
Nhớ ngày ở tận khi xưa,
Bồng lai tiên cảnh như vừa mới đây.
Tai Nghe nhạc: "Nhìn cốc Thầy",
Anh Duy ca hát, lòng đây thanh nhàn.
Bao nhiêu phiền não tiêu tan,
Lời ca thanh thót miên man nổi lòng.
Khiến cho hồn nhẹ quy không,
Xung quanh vắng lặng "Hai Không" đêm về.
Mình em thanh nhẹ mãi mê,
Ngắm nhìn sao sáng áp ề đủ điều.
Hồn em an lạc tiêu điều,
Hòa cùng khúc hát tình siêu muôn đời.

Hỡi ai lặn ngụp ở đời,
Hãy mau buông bỏ để đời về đây.
Hai Không vui vẻ tỏ bày,
Đón mừng bạn đạo những ngày vắng xa.
Trở về xum họp một nhà,
Cùng nhau chung sống chan hòa tình thương.
Anh em bạn đạo tỏ tường,
Mời anh với chị lên đường cùng đi.
Gặp nhau vui vẻ mấy khi,
Cùng nhau cởi mở những gì nhớ nhung.
Em đây chẳng muốn mình chung,
Đem ra chia sẻ ta cùng vui chung.
Mong anh với chị thắp từng,
Em đây hơn hở như vùng bay lên.
Mong sao tâm đạo vững bền,
Cùng nhau sát cánh kê bên Cha Lành.
Mở lòng ảnh hưởng em anh,
Cùng nhau trao đổi, cây lành nở hoa.
Về đây cho thấu tình Cha,
Vui ngày hội ngộ, thiết tha độ đời.

L.V.M.

T/V Hai Không, 8/88

tho

TÂM SỰ CÙNG LỤC CĂN LỤC TRẦN

Hãy mau thức tỉnh con ơi ,
Cùng nhau Ông Chủ về nơi an toàn .
Con đừng xúi biếu trần gian ,
Hãy nghe lời Chủ ân ban đạo màu .
Con ơi! ngày tháng có lâu?
Kiếp người ngắn ngủi con mau quay về .
Cùng với Ông Chủ con đi ,
Đồng thanh tương ứng con thì niệm luôn .
Đồng khí con nhớ pháp luân ,
Tương cầu pháp thủy Cha ban kỳ này .
Con ơi! hãy ráng quay về ,
Buông xuôi trần trọc bến mê xa dần.
Con ơi đừng có tham sân ,
Thất tình lục dục con lần tránh xa .
Con ơi! hãy vâng lệnh Cha ,
Cha đâu con đấy ai mà phạt cho .
Miễn sao đừng có so-đo ,
Hãy mau buông bỏ đừng lo chuyện người .
Chuyện mình, mình ráng tốt tươi ,
Mai sau ảnh hưởng người người cùng vui .
Con ơi! Cha rất ngậm ngùi ,
Thấy con lục đục còn đui, còn mù .
Rừng đời thì rất âm u ,
Hãy nghe Cha dạy thoát tù thế gian .
Ngày kia con sẽ dựng an ,
Cha dìu con tiến mở màn ly khai .
Ly khai khỏi kiếp trần ai ,
Cùng Cha về lại Phật Đài học tu .
Học cho biết rõ cái ngu ,
Mai sau xuống thế chu du hoàn cầu .
Học thông diệu pháp nhiệm màu ,
Đi cho sanh chúng đáp tàu về quê .

Minh Tâm
San Jose, California

VẤN NGUYỆT

Trăng treo lơ lửng không trung,
Chiếu soi mặt nước tưởng chừng có hai.
Tang thương hư thực trần ai,
Luân hồi nghiệp quả, nối dài nhân sinh.
Tĩnh trong mình lại thấy mình,
Phật tâm, tâm Phật chẳng tìm đâu xa.
Tam tài, vương đạo Nho gia,
Vai Nhân ở giữa chính là trục xoay.
"Có thì có tự mây may,
Không thì cả thế gian này cũng không".
Vô danh Trời Đất chí công,
Hữu danh, hữu dụng cây trồng nơi người.
Đã mang tiếng ở trên đời,
Chuyển thuyền bể khổ, nụ cười NHƯ LAI.

Đoàn Văn Tư
Aloha, Oregon

HỘI NGỘ

Bạn từ đâu đến, tôi từ Dallas qua
Cùng chung sống dưới mái nhà,
Nhấn-Hòa Thiên-Viện chan hòa tình thương .
Ra về khắp nẻo muôn phương ,
Nhớ về Thiên-Viện tình thương Cha, Thầy .
Dặn dò khuyên bảo dựng xây ,
Bạn ơi gắng giữ pháp này Thầy trao .
Đừng nên vọng động lãng xao ,
Quay về nội thức biết bao nhiệm màu .
Đừng đi tìm kiếm nơi đâu ,
Tìm trong bản thể nhiệm màu Trời ban .
Luôn luôn giữ được tâm an ,
Đĩnh đầu niệm Phật an nhân thành thoi .
Siêng năng hành pháp chiêu mời ,
Hoặc khi rảnh rỗi ta thời chớ quên .
Rèn trui ý trí vững bền ,
Khai thông khối óc đắp nền đạo tâm .
Luật trời nguyên lý siêu âm ,
Giữ cho đúng luật âm thầm lo tu .
Làm cho tan hết mây mù ,
Hướng về nguồn cội an du tâm hồn .

Hạnh Lưu
Dallas, Texas

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

P.O. BOX 2522

GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage
PAID
Permit No.10076
Westminster, CA

TO:

PRINTED MATERIAL

Lá thư VÔ VI

Lá Thư Vô Vi, Tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành vào ngày 1 và 15 mỗi tháng. Tin tức, bài vở do bạn đạo Vô Vi gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên, và bút hiệu, cũng địa chỉ và số điện thoại để Ban Liên Lạc có thể chuyển đạt thắc mắc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà in Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Lá Thư Vô Vi được gửi đến bạn đạo bằng bưu điện lồi "bulk rate" theo danh sách số cũ của Hội. Khi thay đổi địa chỉ, xin bạn đạo thông báo địa chỉ mới về Ban Phân Phối để cập nhật hóa danh sách, để Hội không bị phạt vì thư gửi về. Nếu ngân sách cho phép, LTVV sẽ được gửi đến các Thiên đường, Thiên viện hay Trung Tâm bằng "First Class." Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Thư vũ liên lạc xin gửi về: LÁ THƯ VÔ VI • P.O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi mượn xin đi:

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

và xin ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như: Ấn tống kinh sách, Chi phí băng giảng, Cứu trợ đồng bào ty nạn, Tu bổ Thiên Viện, Yểm trợ tu sinh, Du thuyết... Xin tránh gửi tiền mặt bằng đường bưu điện.